श्री श्यामलादण्डकादयः

पञ्च देवीस्तवाः

3-3

ஸ்ரீ ச்யாமளா தண்டகம்

முதலிய ஐந்து தேவி ஸ்தோத்ரங்கள்

श्रीजगद्गुरु नित्यपूजा.

कोटिकोशस्थानेन प्रकाशितम्
कुम्भघोणम्.

श्री श्यामलादण्डकादयः

पञ्च देवीस्तवाः

ஸ்ரீ ச்யாமளா தண்டகம்

முதலிய ஐந்து தேவி ஸ்தோத்ரங்கள்

श्रीकामकोटिग्रन्थावलिः १०

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीचन्द्रमौलीश्वराय नमः ॥

श्यामलादण्डकम् -
नवरत्नमाला -
मन्त्रमातृकापुष्पमालास्तवः
राजराजेश्वर्यष्टकम् -
अम्बाष्टकम् -

इति ग्रन्थपञ्चकं द्राविडचनुवादसहितम्

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य श्रीकामकोटिपीठाधिप जगद्गुरु
श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादानां श्रीमुखेन समुद्भासितम्

श्रीकामकोटिर्विजयते

श्रीकामकोटिकोशस्थानेन प्रकाशितम्
५७, पश्चिम डभीर वीथी,
कुम्भघोणम्

मूल्यम् आणकषट्कम्] 1943 [स्वाम्यं कोशस्थानस्यैव

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌலீஸ்வராய நம:

ஸ்யாமளா தண்டகம் - - -
நவரத்ன மாலா - - - -
மந்த்ர மாத்ருகா புஷ்ப மாலா ஸ்தவ:
ராஜராஜேஸ்வரி - அஷ்டகம் - -
அம்பாஷ்டகம் - - - -

ஆகிய ஐந்து நூல்களும்

அம்பிகா பக்தர்கள் எழுதிய தமிழுரைகளும்

சென்னை அட்வோகேட் தர்மரக்ஷாமணி

ஸ்ரீ. கி. பாலஸுப்ரஹ்மண்ய அய்யர் அவர்கள்

எழுதிய முன்னுரையுடனும்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான ஸ்ரீ ஜகத்குரு

ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

அருளிய ஸ்ரீமுகத்துடனும்

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

57, மேலபூடபீர் தெரு, கும்பகோணம்

பதிப்புரிமை] 1943 [விலை அணு 6

श्रीः

मुद्रा

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य श्रीमच्छङ्कर भगवत्पादप्रतिष्ठित
श्रीकाञ्चीकामकोटिपीठाधीश्वर श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादैः
क्रियते नारायणस्मृतिः ॥

कविसार्वभौमेन श्रीकालिदासेन चन्द्रकलावतंसावतंसितशेखरायाः प्रणतविष्ण्वादिलोकेशकिरीटरत्नप्रभापुंजसंवलिततलाक्षारसारुण्यसमलङ्कृतपदपद्मायास्सर्वैश्वर्यास्तोत्रसंचिन्तनाभ्यां वाग्विभूत्यादिसमीहितं संपादयितुकामानां भक्तानामुपयोगोपकृतस्य **श्यामलादण्डकस्तोत्रस्य** श्रीपराशक्तेर्लीलया वीणावादनप्रक्रियां मधुरया रीत्या वर्णयन्त्या **नवरत्नमालिकायाः** श्रीमदाचार्यभगवत्पादैर्बहुतरप्रयत्नसाध्यशास्त्रपरिशीलनासमर्थस्य भक्तलोकस्योद्धारणाय कृपयाऽनुगृहीतस्य उपनिषद्वाक्यलक्ष्यस्वरूपायास्सर्वमङ्गळायाः मन्त्राक्षरमालया आसनार्घ्यपाद्यादिमानसिकषोडशोपचारैराराधनेन सर्वमङ्गलप्राप्तिं साधयतो **मन्त्रमातृकापुष्पमालास्तवस्य** श्रद्धया परिशीलयतो भक्तस्य निरर्गळमष्टैश्वर्यमोक्षसांराज्यपर्यन्तं संपादयतः **श्रीराजराजेश्वर्यष्टकस्य** सर्वपापनिवर्तकमन्त्रजपव्यग्रमानसस्य भक्ताग्रेसरस्य जगन्मातुरनुग्रहेण तापत्रयं निवर्तयतोंबाष्टकस्य चेत्येवं पूर्वोक्तग्रन्थपञ्चकस्य मुद्रापणपूर्वकं प्रचारितस्य श्रवणेन पठनेन च भक्तलोकः श्रेयः परंपरामधिगच्छत्वित्याशास्महे ॥

विजययात्रास्थानं मध्यार्जुनक्षेत्रम्
स्वभानु नाम सं०
मार्गशीर्ष शुद्धदशमी
सोमवासरः ।

नारायणस्मृतिः

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்யர்களான ஸ்ரீமத் சங்கர பகவத்பாதர்களால் ப்ரதிஷ்டிக்கப்பெற்ற ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடாதீச்வரர்களான ஸ்ரீமத் சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ பாதர்களால் நாராயண ஸ்மரணம் செய்யப்படுகின்றது.

கவி ஸார்வபௌமரான **ஸ்ரீ காளிதாஸரால்** சந்திர கலை என்னும் பூமாலையை திருமுடிக்கோர் ஆபரணமாகப் புனைந்து விளங்கும் திருமுடியை யுடையவளும் வணங்குகின்ற விஷ்ணு முதலான லோகேசுவரர்களுடைய கிரீடங்களிலுள்ள மணிகளின் காந்தி வெள்ளத்தால் சூழப்பெற்று செம்பஞ்சுக் குழம்பின் செவ்விய நிறத்தாலே நன்கு அலங்கரிக்கப்பெற்ற செந்தாமரை யிணையடிகளை யுடையவளுமான ஸர்வேச்வரியை ஸ்துதித்தும் மனதாரச் சிந்தனை செய்தும் சொற் செல்வம் முதலிய விருப்பங்களைப் பெற விரும்பும் பக்தர்களுக்கு உபயோகப்படுவதற்காக உபகரிக்கப்பெற்ற **ஶ்யாமளா தண்டக** ஸ்தோத்ரம், ஸ்ரீ பராசக்தி லீலையாக வீணை மீட்டி வாசிப்பதை இனிய முறையிலே வர்ணிக்கும் **நவரத்ன மாலிகை,** மிக அதிகப் பிரயத்தினத்தாலேயே பெறக்கூடிய சாஸ்திர பரிசீலனையைச் செய்யும் திறமையில்லாத பக்தகோடிகளை உத்தாரணஞ் செய்யும்பொருட்டு **ஸ்ரீமத் ஆசார்யர்களான பகவத் பக்தர்கள்** கிருபையோடு அருளிச் செய்ததாய் உபநிஷத் வாக்யங்களால் விளக்கப்பெற்ற ஸ்வரூபத்தையுடைய

ஸர்வமங்களை யாகிய அம்பாளின் மந்திரத்திலுள்ள அக்ஷரங்களைக் கோத்ததான மாலையால் மானஸிகமாய்ச் செய்த ஆஸனம், அர்க்கியம், பாத்யம் முதலிய ஷோடச உபசாரங்களைக் கொண்டு ஆராதிப்பதால் ஸர்வமங்களங்களையும் பெறுமாறு உதவும் **மந்த்ர மாத்ருகா புஷ்பமாலா ஸ்தவம்**, சிரத்தையோடு ஊன்றிக் கவனஞ் செலுத்தும் பக்தனுக்கு யாதொரு தடையும் தடங்கலுமின்றி மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தை முடிவாகக் கொண்ட அஷ்ட ஐசுவர்யங்களையும் அளிப்பதான **ஸ்ரீ ராஜ ராஜேஸ்வரி - அஷ்டகம்**, எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குவிக்கும் மந்திர ஜபத்திலே முனைந்த மனமுடைய பக்தாக்ரேஸரர் ஜகன்மாதாவின் அருளைக் கொண்டு தாபத்ரயங்களைப் போக்குவதாக அமைத்த **அம்பாஷ்டகம்**—என்று இவ்வாறு மேலே சொல்லப்பட்டவையும் அச்சிடுவதன் மூலமாய் பிரசாரமாகின்றவையுமான நூல்கள் ஐந்தையும் படித்தும் படிக்கக் கேட்டும் பக்த கோடிகள் மேன்மேலும் பெருகுகின்ற சிரேயஸ்களைப் பெறுவார்களாக என்று ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

விஜயயாத்ராஸ்தானம்—மத்யார்ஜுனம்
ஸ்வபானு நாமஸம்௦ மார்க்கசீர்ஷ பௌத்த
தஸமீ, ஸோமவாஸரம். (6–12–'43).

நாராயண ஸ்ம்ருதி:

உள்ளுறை

சென்னை அட்வொகேட் தர்மரக்ஷாமணி
ஸ்ரீ. கி. பாலஸுப்ரஹ்மண்ய அய்யரவர்கள் எழுதிய
முன்னுரை

அனாதி காலமாக நம் பாரதநாட்டில் என்றைக்கும் அழியாத தர்மமும் கல்வியும் பண்பும், அப்போதைக்கப்போது நல்ல தருணங்களில், இந்நாட்டின் புண்ணிய வசத்தால், இங்கு பிறந்து நற்செயல்களால் புகழ்பெற்ற மஹாத்மாக்களாலே வளர்க்கப்பட்டுச் செழித்து ஓங்கி நிற்கின்றன. ஆதியில் மஹரிஷிகளால் கண்டறியப்பட்ட இப்பழம் பெருந் தருமமானது நாளடைவில் பல இடையூறுகளாலும் அன்னிய ஆட்சி, கல்வி, நாகரீகம் முதலியவைகளாலும் தாக்கப்பட்டு குன்றிப் போகும் காலங்களில், இப்பெரியார்கள் தோன்றி, நன்கு உணரப்பட்டதாய் எக்காலத்தும் நிலைபெறும் நமது தர்மத்தின் பெரிய உண்மைகளை மாந்தர்களின் மனதில் பதியும்படி, தங்களுடைய வாழ்க்கையினாலும் அநுபவங்களினாலும் உணர்த்தாவிட்டால் அவை அடியோடு மறைந்து போயிருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. கடவுளே நேரில் அவதரித்து, மானிடப்பிறவி எடுத்து, ராமனாகத் தியாகம் செய்தும் கண்ணனாக விளையாடியும், மக்கள் உய்யுமாறு அநுக்கிரஹம் செய்த பெரும் பாக்கியத்தை நம் நாடு அடைந்திருக்கிறது. சுதந்திரமும் சுய அரசும் இழந்து, அடிமைத்தனத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் நம் பாரதத் தாய், கடவுள் கோயில் கொண்டிருக்கும் உள்ளத்தையுடைய பெருந்தவர்களாகிய மேன்மக்களை பெறுவதற்கான புண்ணியத்தை மாத்திரம் ஒருநாளும் இழக்கவில்லை. இதுதான் அவளைக் காப்பாற்றி வருகிறது. அத்தகைய பெரியார் நமது வாழ்நாளிலேயே இந்தியத் தாயின் அருமைப் புதல்வராகத் தோன்றி, ஆதி சங்கர பகவத் பாதரவர்கள் மரபினில் உதித்து, அன்பு, தவம், கருணை இம்மூன்றும் உருவெடுத்தாப்போல் பிரகாசித்து, நமது பாக்யவசத்தால் ஜகத் குருவாக காமகோடி பீடத்தில் அமர்ந்துள்ளார்கள், உத்தமச்லோகரான இம் மஹாத்மாவானவர் ஜாதி குலம் பாராது, தமது சிஷ்யர்களான எல்லா மக்களும் நற்கதி அடைய வேணுமென்கிற ஒரே கருத்துடன், உடல், பொருள், ஆவி இம்மூன்றையும் இப் பாரத நாட்டு ஸேவைக்கே அர்ப்பணம் செய்து, "लोकानुग्रहरसतया कृतशरीरपरिग्रहः" என்ற பத்மபாதரின் நன்மொழிகளைத் தம்முடைய வாழ்க்கைத் திறத்தால் பொருள்படுத்திக் காட்டுகிறார், சுமார் இருபத்தைந்து வருஷகாலமாக, மக்களின் துன்பங்களைத் தீர்ப்பதற்கும் அவர்கள் மனம் ஆறுதல்

அடைய நல்லுபதேசமும் தர்மபிரசாரமும் செய்வதற்கும் ஓரிடத்தில் தங்கினல் இயலாதென்று நன்குணர்ந்து, கிராமந்தோறும் சஞ்சரித்து, அங்கங்கே எளிய உபதேசங்களாலும், அன்னதானத்தாலும், பேருதவியாலும், நன்கொடைகளாலும், அன்பு நிறைந்த செயல்களாலும், நம் நாட்டினருக்கு க்ஷேமத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கின்றனர். தர்மம் குன்றிச் சீர்குலைந்த கிராமங்களிலெல்லாம் தர்மம் செழித்து, செல்வம் பெருகி விளங்கச் செய்கின்றனர். ஆலயப்ரதிஷ்டையும் ஜீர்ணோத்தாரணமும், பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தல், கல்வியில் சிறந்தவர்களை ஆதரித்தல், குளம் வெட்டுவித்தல், தேசத் தீங்குகளை ஒழிக்கக்கூடிய அதிருத்ர மஹா யாகம் நடத்தல், எல்லா ஜாதிகளும் அன்புடன் ஒத்துவாழ்வித்தல், கிராமங்களைச் சீர்படுத்தல் முதலான உயர்ந்த நன்மை பயக்கும் வேலைகளை இடைவிடாமல் செய்துவருகின்றனர். இத் தகைய புண்ய காரியங்களில் முக்கியமானதாக வைத்து, காமகோடி கோசஸ்தானம் என்பதை ஏற்படுத்தி,அவர்களின் பிரிய சிஷ்யரான நமது நண்பர் ஸ்ரீ D. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்களைக் கொண்டு, கடவுள் வழிபாடு செய்வதற்கும் நமது தர்மத்தை நன்கு அனுஷ்டிப்பதற்கும் மனது அமைதி அடைவதற்கும் பக்தி பெருகுவதற்கும் காரணமாயுள்ள பல அரிய நூல்களை அச்சிட்டு, தமிழ் பாஷையில் மொழி பெயர்ப்புடன் வெளியிடுவதினல் உண்டாகும் பயன் அளவு கடந்ததே. இதுபோல் ஏற்கனவே ஒன்பது நூல்கள் மொழிபெயர்ப்புடன் அச்சிட்டு வெளியாகியிருக்கின்றன, ச்யாமளாதண்டகம் முதலான அம்பிகையின் ஸ்துதிகள் அடங்கிய இந்த அழகிய புஸ்தகம் பத்தாவதாக வெளிவருகிறதில் ஒரு பொருத்தம் தோன்றுகிறது. வேதாந்த நூல்களில், "दशमस्त्वमसि" என்ற உபதேசத்தினல் ஒருவன் தன்னை அறிந்து கொண்டானென்று அடிக்கடி உதாரணமாகச் சொல்லுவதுண்டு. தன்னைத் தான் அறிந்துகொள்வதை முக்கிய நோக்கமாகவுள்ளது நம்முடைய ஸநாதன தர்மம். இந்த நோக்கத்தையே பின்பற்றியுள்ள இந்த காமகோடி கோசஸ்தானத்தின் வெளியீடுகளில் பத்தாவதாக, ஆத்மவித்யா ஸ்வரூபிணியான அம்பிகையின் உரைமாலை அடங்கியதாக இப் புத்தகம் அமைந்தது ஓர் விசித்திரமான பொருத்தமென்றே எண்ணுகிறேன்.

மேலும் நவரத்னமாலிகா ஸ்தோத்திரத்தில் இரண்டாவது ச்லோகத்தில் "देशिकरूपेण दर्शिताभ्युदयां" என்று சொல்லப்பட்ட பிரகாரம், ஆசார்ய உருவத்துடன் அம்பிகை உபதேசிக்கிருள் என்று

உள்ளபடியால், இதை காமகோடி கோசஸ்தான முக்கிய வெளியீடாக நமது ஆசார்யாள் அருள்வதே அழகு.

இந்த ஐந்து ஸ்துதிகளும் வெகுநாளாக நம்முடைய தேசத்தில் வழங்கப்பட்டுப் பிரஸித்திபெற்றவை. பெரியோர்களெல்லாம் இவைகளை மனப்பாடமாகவே செய்து, தினந்தோறும் இன்னிசையுடன் பாராயணம் பண்ணுவது வழக்கம். இதனால் அவர்கள் தீர்க்காயுளேயும், செல்வத்தையும், மனச் சாந்தியையும், புத்தி சக்தியையும், சொல்வன்மையையும், கவன மஹிமையையும் அடைந்தார்கள். இந்த ஸ்தோத்திரங்களின் அர்த்தங்களை நன்கு மனதில் வாங்கிக்கொண்டு, அவைகளில் அடங்கிய உண்மைகளை ஆராய்ந்து அனுபவித்து, அதன் பிறகு அன்புடன் மகிழ்ந்து இன்னிசையுடன் சப்தங்களின் அழகை அனுபவிக்கும் முறையில் பாராயணம் செய்வது அதிகப் பயனைத் தருமென்பது திண்ணம். அப்படிச் செய்வதற்கே இந்த ஸ்தோத்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அம்பிகையின் ஸௌந்தர்யத்தையும், கருணையையும், கலாமயமாக மிளிர்கின்ற உருவத்தையும், ஸங்கீத மாத்ருகையாய் விளங்குவதையும், அவளது மந்த்ர ஸ்வரூபத்தையும் நமது மனக்கண்ணுக்கு நன்கு காட்டக்கூடிய ஸ்தோத்திரங்களாக உள்ளன. இவைகள் பக்தி ரஸத்தை போஷிக்கக் கூடியவைகள்; ஸம்ஸ்கிருத பாஷா ஞானத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியவைகள்; கவிச்சுவையை ஊட்டத் திறமையுள்ளவைகள். ஆறு ஸமயத்தினர்களும் துர்க்கா-லக்ஷ்மி-ஸரஸ்வதி-ரூபிணியான மாதங்கியின் ஸ்துதிகளைப் பாடிப் படித்து ஆனந்தமடையலாம். எனவே, இவைகளைப் படித்து அனுபவித்து, பாராயணஞ்செய்து, நம் நாட்டில் எல்லா மக்களும் அம்பிகையின் அருள்பெற்று உய்யவேணுமென்று காமகோடி பீடத்தின் அதிஷ்டான தேவதையான உலகமீன்ற அன்னையாகிய காஞ்சி காமாக்ஷியம்பாளை பிரார்த்திக்கிறேன்.

चन्द्रापीडां चतुरवदनां चञ्चलापाङ्गलीलां
कुन्दस्मेरां कुचभरनतां कुन्तलोद्धूतभृङ्गाम्।
माराराातेर्मदनशिखिनं मांसलं दीपयन्तीं
कामाक्षीं तां कविकुलगिरां कल्पवल्लीमुपासे॥

ஆச்ரமம்,
மைலாப்பூர்,
6—12—'43.

கி. பாலஸுப்ரஹ்மண்ய அய்யர்.

நாகர எழுத்துக்களுக்குச் சரியான கிரந்த எழுத்துக்கள்

ऋ	ॠ	ऌ	ख	ग	घ	छ	ज	झ	ठ	ड	ढ
𑌋	𑍠	𑌌	𑌖	𑌗	𑌘	𑌛	ஜ	𑌝	𑌠	𑌡	𑌢

थ	द	ध	फ	ब	भ	श	ष	स	ह	क्ष
𑌥	𑌦	𑌧	𑌫	𑌬	𑌭	ஶ	ஷ	ஸ	ஹ	க்ஷ

‘ரு’ என்னும் உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்தோடு வரும்போது ‘𑍍𑌰’ என்ற அடையாளம் இடப்படும். ‘𑍍𑌰’ என்ற அடையாளம் அந்தந்த மெய்யெழுத்தோடு ‘ர’ என்னும் உயிர் மெய்யெழுத்து சேர்ந்துள்ளதைக் குறிப்பது. ‘𑍍𑌰’ அடையாளத்தை இடும்போது க, ச, ட, ப, ம, என்பவை 𑌕 𑌚 𑌟 𑌪 𑌮 கிரந்என்றத எழுத்தோடு சேர்க்கப்படும்.

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ श्यामलादण्डकम् ॥

माणिक्यवीणामुपलालयन्तीं मदालसां मञ्जुलवाग्विलासाम् ।
माहेन्द्रनीलद्युतिकोमलाङ्गीं मातङ्गकन्यां मनसा स्मरामि ॥ १ ॥

மாணிக்யவீணாமுபலாலயந்தீம்
மதாலஸாம் மஞ்ஜுலவாக்விலாஸாம் |
மாஹேந்த்ரநீலத்யுதிகோமலாங்கீம்
மாதங்ககன்யாம் மனஸா ஸ்மராமி || க ||

மாணிக்கக் கற்களிழைத்த வீணையை (மடியில் வைத்துக்) கொஞ்சுபவளும் (அன்புடன் வாசிப்பவளும்), மதத்தால் சுறுசுறுப்பற்றவளும், இனிய சொல்லெழில் பெற்றவளும், மாஹேந்திர நீலமணியினது போன்ற ஒளிவாய்ந்த மெல்லிய மேனியுடையாளுமான மாதங்க கன்யகையை மனதால் நினைக்கிறேன் (உறுதியுடன் தியானிக்கிறேன்).

चतुर्भुजे चन्द्रकलावतंसे कुचोन्नते कुङ्कुमरागशोणे ।
पुण्ड्रेक्षुपाशाङ्कुशपुष्पबाणहस्ते नमस्ते जगदेकमातः ॥ २ ॥

சதுர்புஜே சந்த்ரகலாவதம்ஸே
குசோந்நதே குங்குமராகஶோணே |
புண்ட்ரேக்ஷுபாஶாங்குஶபுஷ்பபாண-
ஹஸ்தே நமஸ்தே ஜகதேகமாத: || உ ||

நான்கு கைகளுள்ளவளே ! சந்த்ரகலையை சிரோபூஷணமாகக் கொண்டவளே ! உயர்ந்த கொங்கைகளுள்ளவளே ! குங்குமப் பூச்சால் சிவந்தவளே ! காமக்கரும்பு, பாசம், அங்

குசம், மலர்க்கணைகள் இவைகளைக் கரங்களிற் கொண்டவளே! உலகிற்கு ஓர் தாயே! உனக்கு வணக்கம்.

माता मरकतश्यामा मातङ्गी मदशालिनी ।
कुर्यात् कटाक्षं कल्याणी कदम्बवनवासिनी ॥ ३ ॥

மாதா மரகதஶ்யாமா மாதங்கீ மதஶாலினீ |
குர்யாத் கடாக்ஷம் கல்யாணீ கதம்பவனவாஸினீ || ௩ ||

மரகதம் போல் கருத்தநிறத்தினளும், மதங்கரின் பெண்ணும், மதத்தால் விளங்குபவளும், மங்கள ரூபிணியும் கதம்பவனத்தில் உறைபவளுமாகிய (என்) தாய் கடைக்கண்ணால் (என்னை) நோக்கி அருளுவாளாக.

जय मातङ्गतनये जय नीलोत्पलद्युते ।
जय सङ्गीतरसिके जय लीलाशुकप्रिये ॥ ४ ॥

ஜய மாதங்கதனயே ஜய நீலோத்பலத்யுதே |
ஜய ஸங்கீதரஸிகே ஜய லீலாஶுகப்ரியே || ௪ ||

மதங்கரின் புதல்வீ! வெல்க! கருந்தாமரையின் காந்தி பெற்றாய்! வெல்க! இன்னிசை சுவைப்பாய்! வெல்க! (விளையாட்டுக்கான கிளியிடம்) லீலா சுகத்தினிடம் அன்பு கொண்டாய்! வெல்க!

जय जननि, सुधासमुद्रान्तहृद्यन्मणिद्वीपसंरूढबिल्वाटवीमध्यकल्पद्रुमाकल्पकादम्बकान्तारवासप्रिये, कृत्तिवासःप्रिये, सर्वलोकप्रिये !

ஜயஜனனி. ஸுதாஸமுத்ராந்த-ஹ்ருத்யன்மணித்வீப-ஸம்ரூட-பில்வாடவீ-மத்ய-கல்பத்ருமாகல்ப-காதம்ப-காந்தார-வாஸ-ப்ரியே, க்ருத்திவாஸःப்ரியே, ஸர்வலோகப்ரியே!

அமுதக் கடலின் நடுவே மனதைக் கவரும் மணித்தீவில் செழித்தோங்கிய வில்வக் காட்டினூடே கல்பக மரங்களை யணியாகக் கொண்ட (கல்பக விருக்ஷங்களோடு கூடிய)

கதம்பவனத்தில் வஸிப்பதில் பிரியமுள்ளவளே! கரித் தோல் போர்த்த சிவனார் காதலியே! எல்லாப் பிராணி களிடமும் அன்புகொண்டாளே! தாயே! மேன்மையுடன் உறைவாயாக!

सादरारब्धसङ्गीतसम्भावनासम्भ्रमालोलनीपस्रगाबद्धचूलीसनाथत्रिके, सानुमत्पुत्रिके !

ஸாதராரப்தஸங்கீத - ஸம்பாவனாஸம்ப்ரமாலோல - நீப ஸ்ரகாபத்த-சூலீஸநாதத்ரிகே, ஸானுமத்புத்ரிகே!

அன்புடன் துவக்கப்பட்ட இன்னிசையை மதிக்கும் ஆர்வத்தினல் சிறிதசைகின்ற கதம்பமாலை சூடிய கூந்த லுடன் கூடிய பிடரியை (கழுத்தின் பின்புறத்தை) யுடைய வளே! (அல்லது, கதம்பமாலையணிந்த பின்னலுடன் கூடிய முதுகெலும்பின் அடிப்புறத்தை யுடையாளே!) மலைமகளே!

शेखरीभूतशीतांशुरेखामयूखावलीनद्धसुस्निग्धनीलालकश्रेणिशृङ्गारिते, लोकसम्भाविते !

சேகரீபூத - சீதாம்சுரேகா - மயூகாவலீ - நத்த - ஸுஸ்நிக்த-நீலாலகச்ரேணிச்ருங்காரிதே, லோகஸம்பாவிதே!

தலையணியாயமைந்த திங்கட் பிறையின் கதிர்க்கற்றை யால் மிக்க எழில்பெற்ற கரிய குழல் வரிசையால் அழகுற்ற வளே! உலகோரால் மதிக்கப்படுபவளே! (பூசிக்கப் படு பவளே!)

कामलीलाधनुःसन्निभभ्रूलतापुष्पसन्दोहसन्देहकृल्लोचने, वाक्सुधा-सेचने !

காம-லீலாதனுஃ ஸந்நிப- ப்ரூலதா -புஷ்பஸந்தோஹஸந்தேஹ-க்ருல்-லோசனே, வாக்ஸுதாஸேசனே !

மன்மதனுடைய கேளிக்கைகளுக்கான வில்லை நிகர்த்த புருவக்கொடியின் மலர்க்கொத்துதானோ என்று ஐயுறத் தக்க விழிகளை (கண்களை) யுடையாளே! சொல்லமுதால் (உனதன்பர்களை) நனைப்பவளே!

(அமுதம்போன்ற அன்புமொழிகளால் அன்பர்களுக்கு அருள் புரிபவள் என்பது கருத்து.)

चारुगोरोचनापङ्ककेलीललामाभिरामे, सुरामे, रमे !

சாருகோரோசனுபங்க-கேலீலலாமாபிராமே, ஸுராமே, ரமே!

அழகிய கோரோசனைச் சேற்றால் (க்கலவையால்) இட்ட விளையாட்டு (ரதிகேளிக்கை)ப் பொட்டால் அழகியவளே! (மனதை) மிகவும் களிப்புறச் செய்பவளே! லக்ஷ்மியே (செல்வத்திற்கு உறையுளே!)

प्रोल्लसद्वालिकामौक्तिकश्रेणिकाचन्द्रिकामण्डलोद्भासिगण्डस्थलन्यस्त-कस्तूरिकापत्ररेखासमुद्भूतसौरभ्यसम्भ्रान्तभृङ्गाङ्गनागीतसान्द्रीभवन्मन्द्रतन्त्री - स्वरे, सुस्वरे, भास्वरे !

ப்ரோல்லஸத்வாலிகா-மௌக்திகஶ்ரேணிகா - சந்த்ரிகாமண்டலோத்பாஸி - கண்டஸ்தலந்யஸ்த - கஸ்தூரிகாபத்ரரேகா - ஸமுத்பூதஸௌரப்ய-ஸம்ப்ராந்த-ப்ருங்காங்கனா-கீதஸாந்த்ரீ-பவன்மந்த்ர-தந்த்ரீஸ்வரே, ஸுஸ்வரே, பாஸ்வரே!

நன்கு ஒளிரும் வாளி என்ற கர்ணாபரணத்திலுள்ள முத்து வரிசைகளின் ஒளிக்கற்றையால் தெள்ளென விளங்கும் கன்னப்புறங்களில் கஸ்தூரியால் இடப்பட்ட மகரிகா பத்திரங்களிலிருந்து (கஸ்தூரியால் இடப்பட்ட சித்திரங்களிலிருந்து) எழுந்த மணத்தில் மயங்கிய பெண் வண்டுகளின் இசையுடன் (ரீங்காரத்துடன்) சேர்ந்தயாழின் மந்த்ர ஸ்வரத்தோடு கூடியவளே! இனிய குரல் வாய்ந்தவளே! விளங்குபவளே!

वल्लकीवादनप्रक्रियालोलतालीदलाबद्धताटङ्कभूषाविशेषान्विते, सिद्ध-सम्मानिते !

வல்லகீவாதனப்ரக்ரியா - லோலதாலீதலாபத்ய - தாடங்க - பூஷாவிஶேஷான்விதே, ஸித்யஸம்மானிதே !

யாழொலிக்குங்காலே அசையும், ஓலையாலான தாடங்க மென்ற சிறந்த கர்ணாபரணத்துடன் கூடியவளே ! சித்தர்களால் நன்கு பூசிக்கப்பட்டவளே !

दिव्यहालामदोद्वेलहेलालसच्चक्षुरान्दोलन-श्रीसमाक्षिप्तकर्णैकनीलोत्पले, पूरिताशेषलोकाभिवाञ्छाफले, श्रीफले !

திவ்யஹாலாமதோத்வேல-ஹேலாலஸச்சக்ஷுராந்தோலனஶ்ரீ-ஸமாக்ஷிப்தகர்ணைகநீலோத்பலே, பூரிதாஶேஷலோகாபிவாஞ்சா-பலே, ஶ்ரீபலே !

சிறந்த லாகிரி மதத்தின் காரணமாக மிகுதியான விளையாட்டுக்களால் (கேளிக்கைகளால்) ஒளிவீசும் கண்களின் அசைவாலேற்படும் காந்தியால் செவியிலணியும் சிறந்த குவளை மலர்களைப் பழித்தவளே ! (மது மயக்கத்தால் சுழலும் விழிகளின் ஒளியழகு காதிலணியும் குவளை மலரின் அழகை வென்று நின்றது). எல்லா உலகத்தவருடைய விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றியவளே ! செல்வத்தை (அல்லது உடலழகை) பயனாக அளிப்பவளே !

स्वेदबिन्दूल्लसत्फाललावण्यनिःष्यन्दसन्दोहसन्देहकृन्नासिकामौक्तिके, सर्वमन्त्रात्मिके, कालिके !

ஸ்வேதபிந்தூல்லஸத்பால-லாவண்யநிஃஷ்யந்தஸந்தோஹ-ஸந்தேஹக்ருந்-நாஸிகாமௌக்திகே, ஸர்வமந்த்ராத்மிகே, காலிகே !

வியர்வைத் துளிகளால் விளங்கும் நெற்றியினது எழிற் பொழிவின் திவலைகளோவென ஐயந்தரும் நாஸாபரணத்தின்

முத்துக்களை யுடையவளே! எல்லா மந்த்ரங்களின் உருவினளே! கருத்த மேனியளே!

मुग्धमन्दस्मितोदारवक्त्रस्फुरत्पूगकर्पूरताम्बूलखण्डोत्करे, ज्ञानमुद्राकरे, सर्वसम्पत्करे, पद्मभास्वत्करे !

முக்தமந்தஸ்மிதோதார - வக்த்ர - ஸ்புரத்பூக-கர்(ப்)பூர - தாம்பூல - கண்டோத்கரே, ஜ்ஞானமுத்ராகரே, ஸர்வஸம்பத்-கரே, பத்ம-பாஸ்வத்கரே !

அழகிய புன்சிரிப்பால் சிறப்புற்ற திருவாயில் விளங்கும் பச்சைக் கர்ப்பூரத்துடன் கூடிய வெற்றிலைபாக்கை தரிக்கின்றவளே! சின்முத்ரையுடன் கூடிய கரத்தினளே! எல்லாச் செல்வங்களையும் விளைவிப்பவளே! தாமரையென வொளிரும் திருக்கரத்தினளே!

कुन्दपुष्पद्युतिस्निग्धदन्तावलीनिर्मलालोककल्लोलसम्मेलनस्मेरशोणाधरे, चारुवीणाधरे, पक्वबिम्बाधरे ॥ १ ॥

குந்தபுஷ்ப-த்யுதி - ஸ்நிக்ததந்தாவலீ - நிர்மலாலோககல்லோல ஸம்மேலனஸ்மேரஶோணாதரே, சாருவீணாதரே, பக்வபிம்பாதரே!

முல்லை மலர்கள்போல் ஒளிகாந்தும் அழகிய பற்களின் மாசற்ற ஒளி அலைகளின் சேர்க்கையால் அழகுற்ற சிவந்த கீழுதட்டை யுடையவளே! அழகிய வீணையைத் தாங்குபவளே! பழுத்த கோவைப்பழம்போன்ற உதட்டை உடையாளே!

सुललितनवयौवनारम्भचन्द्रोदयोद्वेललावण्यदुग्धार्णवाविर्भवत्कम्बु - बिम्बोकभृत्कन्धरे, सत्कलामन्दिरे, मन्थरे !

ஸுலலித-நவயௌவனாரம்ப-சந்த்ரோதயோத்வேல-லாவண்ய-துக்தார்ணவாவிர்பவத்-கம்பு-பிம்போகப்ருத்கந்தரே, ஸத்கலாமந்திரே, மந்தரே !

மிக்க அழகுவாய்ந்த புதிய வாலிபத்தின் தொடக்கமாகிற சந்திரோதயத்தால் கரைபுரண்ட அழகாகிய பாற்கடலிலிருந்து தோன்றிய முப்புரிச்சங்கின் எழிலைப்பெற்ற கழுத்தை யுடையவளே! நற்கலைகளுக்கு உறைவிடமே! மெல்லியளே!

दिव्यरत्नप्रभाबन्धुरच्छन्नहारादिभूषासमुद्योतमानानवद्यांशुशोभे,(द्याङ्गशोभे) शुभे !

திவ்யரத்னப்ரஹா-ஒந்துரச்ஹன்னஹாராதிஹூஷாஸமுத்-யோதமானானவத்யாம்ஶுஶோஹே, ஶுஹே!

தெய்விகமான மணிகளின் ஒளியால் நன்கு மறைந்துள்ள முத்துமாலை முதலிய அணிகளால் ஒளிருகின்ற குற்றமற்ற உடலழகு உடையவளே! நன்மை பயப்பவளே!

रत्नकेयूररश्मिच्छटापल्लवप्रोल्लसद्दोर्लताराजिते, योगिभिः पूजिते !

ரத்னகேயூர - ரஶ்மிச்ஹடாபல்லவ - ப்ரோல்லஸத்-தோர்லதா-ராஜிதே, யோகிஹிঃ பூஜிதே!

மணிகள் பொருந்திய தோள்வளைகளின் கதிர்க்கற்றையாகிற தளிர்களால் விளக்கம்பெற்ற கைகளாகும் கொடிகளால் பிரகாசிப்பவளே! யோகிகளால் அர்ச்சிக்கப்பட்டவளே!

(கைகள் கொடிபோன்றவை. தோள்வளைகளின் ஒளிகள் கைகளாகிய கொடிகளின் தளிர்கள் போன்றவை).

विश्वदिङ्मण्डलव्यापिमाणिक्यतेजःस्फुरत्कङ्कणालङ्कृते, विभ्रमालङ्कृते साधुभिः सत्कृते !

விஶ்வதிங்மண்டலவ்யாபி-மாணிக்யதேஜঃ-ஸ்ஃபுரத் - கங்கணாலங்க்ருதே, விப்ரமாலங்க்ருதே, ஸாதுஹிঃ ஸத்க்ருதே!

எல்லா திக்குக் கூட்டத்திலும் ஒளி பரப்பும் மாணிக்ய வளையல்களால் அழகியவளே ! (அழகு செய்யப்பட்டவளே !) விப்ரமத்தால் எழில் வாய்ந்தவளே ! ஸாதுக்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டவளே !

குறிப்பு : (விப்ரமம் - நகை இடம் விட்டுப் பெயர்ந்திருத்தல், அல்லது, பார்ப்பவர் மயங்கும் தன்மை.)

वासरारम्भवेलासमुज्जृम्भमाणारविन्दप्रतिद्वन्द्विपाणिद्वये, सन्ततोद्यद्दये, अद्वये !

வாஸராரம்ஹவேலாஸமுஜ்ஜ்ரும்ஹமாணாரவிந்஢ப்ரதிஂத்வந்த்வி - பாணித்வயே, ஸந்ததோத்யத்஢யே, அத்வயே !

பகலின் துவக்கத்தில் மலரும் தாமரையை எதிர்க்கும் (விரோதிக்கும்) இரு கரங்களை யுடையவளே ! எப்பொழுதும், எழுகின்ற கருணையுள்ளவளே ! இரண்டற்றவளே ! (ஏகமாயுள்ளவளே !)

दिव्यरत्नोर्मिकादीधितिस्तोमसन्ध्यायमानाङ्गुलीपल्लवोद्यन्नखेन्दुप्रभा - मण्डले, सन्नताखण्डले, चित्प्रभामण्डले, प्रोल्लसत्कुण्डले !

திவ்யரத்னோர்மிகாதீதிதி - ஸ்தோம - ஸந்த்யாயமானாங்குலீ-பல்லவோத்யந்நகேந்து - ப்ரஹாமண்டலே, ஸந்நதாகண்டலே, சித்ப்ரஹாமண்டலே, ப்ரோல்லஸத்குண்டலே !

சிறந்த ரத்ன மோதிரங்களின் ஒளிக் கூட்டத்தால் சந்தியாகாலம் போன்ற தளிர்போல் சிவந்த விரல்களில் கிளம்பிய நகங்களாகிற திங்களின் ஒளி வட்டத்தோடு கூடியவளே! இந்திரனால் நன்கு வணங்கப்பட்டவளே ! ஞானப் பிழம்பே ! விசேஷமாய் விளங்கும் குண்டலங் கொண்டவளே !

तारकाराजिनीकाशहारावलिस्मेरचारुस्तनाभोग - भारानमन्मध्यवल्ली-वलिच्छेदवीचीसमुद्यत्समुल्लाससन्दर्शिताकारसौन्दर्यरत्नाकरे, वल्लकीभृत्करे, किङ्करश्रीकरे !

தாரகாராஜிநீகாஶ - ஹாராவலி - ஸ்மேரசாருஸ்தநாபோக - ஹாராநமன்மத்யவல்லீவலிச்சேத - வீசீஸமுத்யத்ஸமுல்லாஸ-ஸந்தர்ஶிதா-கார-ஸௌந்தர்யரத்நாகரே, வல்லகீப்ருத்கரே, கிங்கரஶ்ரீகரே!

நக்ஷத்திர வரிசை போன்ற முத்தாரங்களின் தொகுதிகளால் விளங்கும் அழகாய பரந்த கொங்கைகளின் பளுவால் சிறிது வளைந்த கொடிபோன்ற இடையில் உள்ள மூன்று மடிப்புகளாகிற அலைகளின் தோற்றத்தால் தன்னுருவை வெளிப்படுத்தும் எழிலாகும் சமுத்திரத்தை உடையவளே! யாழ்தாங்கிய கையளே! தாஸர்களுக்குச் செல்வத்தை யளிப்பவளே!

हेमकुम्भोपमोत्तुङ्गवक्षोजभारावनम्रे, त्रिलोकावनम्रे !

ஹேம - கும்போபமோத்துங்க - வக்ஷோஜ - பாராவநம்ரே, த்ரிலோகாவநம்ரே!

தங்கக் குடங்களென உயர்ந்த ஸ்தனங்களின் பாரத்தால் சற்றுக் குனிந்திருப்பவளே! மூவுலகோராலும் வணங்கப்படுகிறவளே!

लसद्वृत्तगम्भीरनाभीसरस्तीर - शैवालशङ्काकर - श्यामरोमावलीभूषणे, मञ्जुसम्भाषणे !

லஸத்வ்ருத்தகம்பீர-நாபீஸரஸ்தீரஶைவாலஶங்காகரஶ்யாம-ரோமாவலீபூஷணே, மஞ்ஜுஸம்பாஷணே!

விளங்கும் வட்டமான ஆழ்ந்த கொப்பூழ் எனும் குளக் கரையிலுள்ள பாசிக்கொத்தோ என்ற சந்தேகத்தை விளைவிக்கும் கரிய ரோம வரிசையை அணியாகக் கொண்டவளே! மென்மொழியினளே!

चारुशिञ्जत्कटीसूत्रनिर्भर्त्सितानङ्गलीलाधनुःशिञ्जिनीडम्बरे, दिव्य-रत्नाम्बरे !

சாருஶிஞ்ஜத்கடீஸூத்ர-நிர்பர்த்ஸிதானங்கலீலாதனுஃஶிஞ்ஜி-னீடம்பரே, திவ்யரத்னாம்பரே!

இனிது ஒலிக்கும் அரைஞாணால் மன்மதனது அழகாய வில்லின் நாணொலியின் பெருமையை அதட்டுகின்றவளே! (பழிப்பவளே!) சிறந்த ரத்னங்களமைந்த வஸ்திரமணிந்தவளே!

पद्मरागोल्लसन्मेखलाभास्वरश्रोणिशोभाजितस्वर्णभूभृत्तले, चन्द्रिकाशीतले ॥ २ ॥

பத்மராகோல்லஸன் - மேகலாபாஸ்வர-ஶ்ரோணிஶோபா - ஜித-ஸ்வர்ணபூப்ருத்தலே, சந்த்ரிகாஶீதலே ॥ ௨ ॥

பதுமராகக் கற்களால் ஒளியுமிழும் மேகலையால் பிரகாசிக்கின்ற நிதம்பத்தால் பொன் மயமான மேருவரையின் தாழ்வரையை வென்றவளே! நிலாவெனக் குளிர்ந்தவளே!

विकसितनवकिंशुकाताम्रदिव्यांशुकच्छन्नचारूरुशोभापराभूतसिन्दूर - शोणायमानेन्द्रमातङ्गहस्तार्गले, (वैभवानर्गले,) श्यामले !

விகஸித-நவகிம்ஶுகாதாம்ர - திவ்யாம்ஶுகச்சன்ன-சாரூரு-ஶோபாபராபூத - ஸிந்தூர-ஶோணாயமானேந்த்ரமாதங்கஹஸ்-தார்கலே, (வைபவானர்கலே), ஶ்யாமலே!

மலர்ந்த புதிய பலாச புஷ்பமெனச் சிவந்த ஓர் மெல்லிய பட்டால் மறைந்திருக்கும் அழகுற்ற தொடைகளின் ஒளியால் ஸிந்தூரத்தால் சிவந்திருக்கும் ஐராவதத்தின் சிறந்த துதிக்கையை அவமதித்தவளே! (தடையற்ற பெருமையளே)! சியாமளையே!

कोमलस्निग्धनीलोत्पलोत्पादितानङ्गतूणीरशङ्काकरोद्दामजङ्घालते, चारुलीलागते !

கோமலஸ்நிக்த-நீலோத்பலோத்பாதிதானங்கதூணீர-ஶங்கா - கரோத்தாமஜங்காலதே, சாருலீலாகதே!

மனதைக் கவரும் மெல்லிய குவளைகளாலான மன்மதனது தூணியோ என்ற எண்ணத்தை யளிக்கும் சிறந்த

தோற்றமுள்ள அழகிய கணைக்கால்களையுடையவளே ! அழகாய விளையாட்டு நடையினளே !

नम्रदिक्पालसीमन्तिनीकुन्तलस्निग्धनीलप्रभापुञ्जसञ्जातदूर्वाङ्कुराशङ्क - सारङ्गसंयोगरिङ्खन्नखेन्दूज्ज्वले, प्रोज्ज्वले, निर्मले !

நம்ரதிக்பாலஸீமந்தினீகுந்தல - ஸ்நிக்தநீலப்ரபாபுஞ்ஜஸஞ் - ஜாததூர்வாங்குராஶங்க-ஸாரங்க-ஸம்யோக - ரிங்கன் - நகேந் - தூஜ்ஜ்வலே, ப்ரோஜ்ஜ்வலே, நிர்மலே !

வணங்குகின்ற திக்பாலர்களின் ஸ்திரீகளுடைய குழல்களின் அழகிய கரிய காந்திக் குவியலால் அருகம்புற்களோ என எண்ணிய மானின் சேர்க்கையுடன் கூடிய நகங்களாகிற திங்களால் ஜ்வலிப்பவளே ! விசேஷமாய் விளங்குபவளே ! மாசற்றுளே !

प्रह्वदेवेशलक्ष्मीशभूतेशतोयेशवागीशकीनाशदैत्येशयक्षेशवाय्वग्निमा - णिक्यसंघृष्टकोटीरबालातपोद्दामलाक्षारसारुण्यलक्ष्मीगृहीताङ्घ्रिपद्मे, सुपद्मे, उमे ॥ ३ ॥

ப்ரஹ்வ-தேவேஶ-லக்ஷ்மீஶ-பூதேஶ -தோயேஶ - வாகீஶ-கீநாஶ - தைத்யேஶ - யக்ஷேஶ - வாய்வக்நி - மாணிக்யஸங் - க்ருஷ்ட - கோடீர பாலாதபோத்தாம-லாக்ஷாரஸாருண்ய - லக்ஷ்மீ-க்ருஹீதாங்-க்ரிபத்மே, ஸுபத்மே, உமே ॥ ௩ ॥

வணங்கும் இந்திரன், விஷ்ணு, சிவன், வருணன், பிரமன், யமன், நிருதி, குபேரன், வாயு, அக்னி இவர்களுடைய மாணிக்க மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட முடிகளின் இளம் வெயிலை மீறிய செம்பஞ்சுக் குழம்பின் செம்மையின் காந்தியைப் பெற்ற திருவடித் தாமரைகளையுடையவளே ! சோபனம் பயக்கும் லக்ஷ்மியே ! உமையே !

सुरुचिरनवरत्नपीठस्थिते, सुस्थिते !

ஸுருசிர-நவரத்னபீட-ஸ்திதே, ஸுஸ்திதே !

மிகுந்த எழில் வாய்ந்த நவரத்னங்க ளிழைத்த பீடத்தில் இருப்பவளே! அழகா யமர்ந்தவளே!

रक्तपद्मासने, रत्नसिंहासने, शङ्खपद्मद्वयोपाश्रिते विश्रुते !

ரக்தபத்மாஸனே, ரத்னஸிம்ஹாஸனே, ஶங்கபத்மத்வயோ பாஶ்ரிதே விச்ருதே!

செந்தாமரையி லிருப்பவளே! ரத்ன மிழைத்த சிங்காதனத்தை யுடையவளே! சங்கநிதி பதுமநிதிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவளே! புகழ் பெற்றவளே!

तत्र विघ्नेशदुर्गावटुक्षेत्रपालैर्युते !

தத்ர விக்னேஶதுர்காவடுக்ஷேத்ரபாலைர்யுதே!

அங்கு விநாயகர், துர்காதேவி, வடுகர், க்ஷேத்ரபாலர் ஆகியவர்களுடன் கூடியவளே!

मत्तमातङ्गकन्यासमूहान्विते !

மத்த-மாதங்ககன்யா-ஸமூஹான்விதே!

மதங்கொண்ட மாதங்க கன்னிகைகளின் கூட்டத்தோடு கூடியவளே!

मञ्जुलामेनकाद्यङ्गनामानिते, भैरवैरष्टभिर्वेष्टिते !

மஞ்ஜுலா - மேனகாத்யங்கனா-மானிதே, பைரவைரஷ்டபிர்-வேஷ்டிதே!

மஞ்சுளை, மேனகை முதலாய அழகிய மங்கையரால் கௌரவிக்கப்பட்டவளே! அஷ்ட பைரவர்களால் சூழப்பட்டவளே!

देवि, वामादिभिः शक्तिभिः सेविते !

தேவி, வாமாதிபிஃ ஶக்திபிஃ ஸேவிதே!

வாமை முதலிய சக்திகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவளே ! தேவியே !

धात्रि, लक्ष्म्यादिशक्त्यष्टकैः संयुते !

யாத்ரி, லக்ஷ்ம்யாதிஶக்த்யஷ்டகைः ஸம்யுதே !

உலகைப் போஷிப்பவளே, லக்ஷ்மீ முதலான எட்டு சக்திகளோடும் கூடியவளே !

मातृकामण्डलैर्मण्डिते !

மாத்ருகாமண்டலைர்மண்டிதே !

மாத்ருகா மண்டலங்களால் அழகியவளே !

यक्षगन्धर्वसिद्धाङ्गनामण्डलैरर्चिते !

யக்ஷ கந்தர்வஸித்தாங்கனா-மண்டலைரர்(ச்)சிதே !

யக்ஷர், கந்தர்வர்கள், சித்தர்கள் இவர்களது மங்கையரின் கூட்டங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவளே !

पञ्चबाणात्मिके !

பஞ்சபாணாத்மிகே !

பஞ்சபாண (மந்திர) ஸ்வரூபிணியே !

पञ्चबाणेन रत्या च सम्भाविते !

பஞ்சபாணேன ரத்யா ச ஸம்பாவிதே !

மன்மதனாலும் ரதியாலும் மதிக்கப்பட்டவளே !

प्रीतिभाजा वसन्तेन चानन्दिते !

ப்ரீதிபாஜா வஸந்தேன சானந்திதே !

அன்புற்ற வஸந்தனாலும் சந்தோஷப்படுத்தப்பட்டவளே !

भक्तिभाजां परं श्रेयसे कल्पसे ।

ஹக்திஹாஜாம் பரம் ஶ்ரேயஸே கல்பஸே |

பக்தியுள்ளவர்களுக்கு மிகவும் மேன்மையை விளைவிக்கிறாய்.

योगिनां मानसे द्योतसे (ध्यायसे) ।

யோ஗ிநாம் மானஸே த்யோதஸே (த்யாய்யஸே) |

யோகிகளின் மனதில் பிரகாசிக்கின்றாய். (நினைக்கப்படுகிறாய்)

छन्दसामोजसा भ्राजसे ।

ஹந்தஸாமோஜஸா ப்ராஜஸே |

வேதங்களின் வீறு என விளங்குகிறாய்.

गीतविद्याविनोदातितृष्णेन कृष्णेन सम्पूज्यसे ।

கீதவித்யாவிநோதாதி-த்ருஷ்ணேன க்ருஷ்ணேன ஸம்பூஜ்யஸே!

கீத வித்யையில் களிப்பதில் அதிக ப்ரேமை கொண்ட கிருஷ்ணனால் நன்கு பூஜிக்கப்படுகிறாய்.

भक्तिमच्चेतसा वेधसा स्तूयसे ।

ஹக்திமச்சேதஸா வேதஸா ஸ்தூயஸே |

பிரமனால் பக்தியுள்ள மனதுடன் துதிக்கப்படுகிறாய்.

विश्वहृद्येन वाद्येन विद्याधरैर्गीयसे ॥ ४ ॥

விஶ்வஹ்ருத்யேன வாத்யேன வித்யாதரைர் கீயஸே ‖ ச ‖

வித்யாதரர்களால், உலகைக் களிக்கச் செய்யும் வாத்யங்கள் கொண்டு பாடப்படுகிறாய்!

श्रवणहरणदक्षिणक्वाणया वीणया किन्नरैर्गीयसे ।

ஶ்ரவணஹரணதக்ஷிணக்வாணயா வீணயா கின்னரைர் கீயஸே|

கின்னர்களால் செவியை அள்ளும் த்வனியுள்ள வீணையால் பாடப்படுகிறாய்.

यक्षगन्धर्वसिद्धाङ्गनामण्डलैरर्च्यसे ।

யக்ஷ-கந்தர்வ-ஸித்தாங்கனா-மண்டலை ரர்ச்யஸே !

யக்ஷ, கந்தர்வ, ஸித்தர்களின் நங்கையர்களால் அர்ச்சிக்கப்படுகிறாய்.

सर्वसौभाग्यवाञ्छावतीभिर्वधूभिः सुराणां समाराध्यसे ।

ஸர்வஸௌபாக்ய - வாஞ்சாவதீபிர் - வதூபிஃ ஸுராணாம் ஸமாராத்யஸே |

எல்லா சுபங்களையும் அடைய விருப்பங் கொண்ட தேவ ஸ்திரீகளால் நன்கு திருப்தி செய்விக்கப்படுகிறாய்.

सर्वविद्याविशेषात्मकं चाटुगाथासमुच्चारणं कण्ठमूलोल्लसद्वर्णराजित्रयं कोमलश्यामलोदारपक्षद्वयं तुण्डशोभातिदूरीभवत्किंशुकाभं तं शुकं लालयन्ती परिक्रीडसे ।

ஸர்வவித்யாவிசேஷாத்மகம் சாடுகாதாஸமுச்சாரணம் கண்ட-மூலோல்லஸத்வர்ணராஜித்ரயம் கோமலஶ்யாமலோதாரபக்ஷத்வ - யம் துண்டசோபாதிதூரீபவத்கிம்சுகாபம் தம் சுகம் லாலயந்தீ பரிக்ரீடஸே |

எல்லாச் சிறந்த வித்யாரூபியாயும், அழகிய காதைகளை நன்கு சொல்லக்கூடியதும் கழுத்தினடிப் பிரதேசத்தில் மூன்று வர்ணக்கோடுகள் உள்ளதும் மிருதுவான பசுமை வாய்ந்த கம்பீரமான இரண்டு இறக்கைகளை யுடையதும் அலகின் அழகால் புரச மலரின் அழகைப் பழிப்பதுமான கிளியைக் கொஞ்சி விளையாடுகிறாய்.

पाणिपद्मद्वयेनाक्षमालामपि स्फाटिकीं ज्ञानसारात्मकं पुस्तकं चापरेणाङ्कुशं पाशमाबिभ्रती येन सञ्चिन्त्यसे चेतसा तस्य वक्त्रान्तराद्गद्यपद्यात्मिका भारती निःसरेत् ।

பாணிபத்மத்வயேநாக்ஷமாலாமபி ஸ்ஹாடிகீம் ஜ்ஞானஸாராத்மகம் புஸ்தகம் சாபரேணாங்குஶம் பாஶமாபிப்ரதீ யேன ஸஞ்சிந்த்யஸே, சேதஸா தஸ்ய வக்த்ராந்தராத் கத்யபத்யாத்மிகா பாரதீ நிஃஸரேத் |

தாமரை போன்ற இரண்டு கைகளிலும் ஸ்படிக மணிகளாலான ஜபமாலையையும், ஞானஸாரரூபமான புத்தகத்தையும் மற்ற இரண்டு கைகளில் அங்குசத்தையும், பாசத்தையும் தரிப்பவளாக எவனால் மனதால் தியானிக்கப்படுகிறாயோ அவனது முகத்திலிருந்து கத்ய, பத்ய (வசனம், செய்யுள்) ரூபமான வாக்கு வெளிக்கிளம்பும்.

येन वा यावकाभाकृतिर्भाव्यसे, तस्य वश्या भवन्ति स्त्रियः पूरुषाः ।

யேன வா யாவகாபாக்ருதிர் பாவ்யஸே, தஸ்ய வஶ்யா பவந்தி ஸ்த்ரியஃ பூருஷாஃ |

செம்பஞ்சு நிறமுள்ள தேகமுள்ளவளாக எவனால் தியானிக்கப்படுகிறாயோ, அவனுக்கு பெண்டிரும் ஆடவரும் வயமாகின்றனர்.

येन वा शातकुम्भद्युतिर्भाव्यसे सोऽपि लक्ष्मीसहस्रैः परिक्रीडते ।

யேன வா ஶாதகும்பத்யுதிர் பாவ்யஸே ஸோ'பி லக்ஷ்மீஸஹஸ்ரைஃ பரிக்ரீடதே |

பொன்னிற முள்ளவளாக எவனால் தியானிக்கப்படுகிறாயோ அவனும் ஆயிரக்கணக்கான செல்வத்துடன் களிப்புறுவான்.

किं न सिद्ध्येद्वपुः श्यामलं कोमलं चन्द्रचूडान्वितं तावकं ध्यायतः ?

கிம் ந ஸி்த்யேத் வபுஃ ஶ்யாமலம் கோமலம் சந்த்ரசூடான்விதம் தாவகம் த்யாயதஃ ?

மிருதுவானதும் கரிய நிறமுள்ளதும் சந்திரகலையை முடியில்கொண்டதுமான உனது திருமேனியை தியானிப்பவனுக்கு எதுதான் கைகூடாது ?

तस्य लीलासरो वारिधिः, तस्य केलीवनं नन्दनम्, तस्य भद्रासनं भूतलम्, तस्य गीर्देवता किङ्करी, तस्य चाज्ञाकरी श्रीः स्वयम् ।

தஸ்ய லீலாஸரோ வாரிதிஃ, தஸ்ய கேலீவனம் நந்தனம், தஸ்ய பத்ராஸனம் பூதலம், தஸ்ய கீர்தேவதா கிங்கரீ, தஸ்ய சாஜ்ஞாகரீ ஸ்ரீஃ ஸ்வயம் |

கடல் அவனுக்கு விளையாட்டுக்கான குளமாம்; விண்ணுலகத்திய நந்தனவனம் அவனது விளையாட்டுத் தோட்டமாம்; மாநிலம் முழுதும் அவனது அரியணையாகும். ஸரஸ்வதி அவனுக்கு வேலைக்காரியாவாள். இலக்குமியும் தானாகவே அவனுக்கு பணிப்பெண்ணாவாள்.

सर्वतीर्थात्मिके ! सर्वमन्त्रात्मिके ! सर्वतन्त्रात्मिके ! सर्वयन्त्रात्मिके ! सर्वपीठात्मिके ! सर्वतत्त्वात्मिके ! सर्वशक्त्यात्मिके ! सर्वविद्यात्मिके ! सर्वयोगात्मिके ! सर्वनादात्मिके ! सर्वशब्दात्मिके ! सर्ववर्णात्मिके ! सर्वविश्वात्मिके ! सर्वगे ! हे जगन्मातृके ! पाहि मां पाहि मां पाहि मां । देवि ! तुभ्यं नमो देवि ! तुभ्यं नमो देवि ! तुभ्यं नमः ॥ ५ ॥

ஸர்வதீர்தாத்மிகே, ஸர்வமந்த்ராத்மிகே, ஸர்வதந்த்ராத்மிகே, ஸர்வயந்த்ராத்மிகே, ஸர்வபீடாத்மிகே, ஸர்வதத்த்வாத்மிகே, ஸர்வஶக்த்யாத்மிகே, ஸர்வவித்யாத்மிகே, ஸர்வயோகாத்மிகே, ஸர்வநாதாத்மிகே, ஸர்வஶப்தாத்மிகே, ஸர்வவர்ணாத்மிகே, ஸர்வவிஶ்வாத்மிகே, ஸர்வகே, ஹே ஜகந்மாத்ருகே, பாஹி மாம், பாஹி மாம், பாஹி மாம், தேவி துப்யம் நமோ தேவி துப்யம் நமோ தேவி துப்யம் நமஃ ‖ ரு ‖

சர்வதீர்த்த உருவே! சமஸ்த மந்திரரூபிணி! எல்லா தந்திரங்களின் உருவே! எல்லா யந்த்ரரூபமா யிருப்பவளே! எல்லா பீடரூபிணி! எல்லாத் தத்துவமாயிருப்பவளே! எல்லா சக்திகளாகவும் இருப்பவளே! ஸர்வ வித்யைகளின் உருவே! எல்லா யோகமாயிருப்பவளே! எல்லா ஒலிவுருவானவளே! எல்லாச்சொற்களாகவும் இருப்பவளே! எல்லா எழுத்துக்களின் உருவினளே! எல்லா உலகாயும் விளங்குபவளே! எங்கும் நிறைந்தவளே! உலகத்தின் தாயே! என்னைக் காப்பாயாக, என்னைக் காப்பாயாக, என்னைக் காப்பாயாக; ஓ தேவியே! உன் தனக்கு வணக்கம், உன் தனக்கு வணக்கம், உன் தனக்கு வணக்கம்.

॥ श्यामलादण्डकं समाप्तम् ॥

ஶ்யாமலாஉண்ஊகம் ஸமாப்தம்

ஶ்யாமளா தண்டகம் முற்றிற்று

॥ श्रीः ॥

॥ नवरत्नमाला ॥

நவரத்னமாலா

ओंकारपञ्जरशुकी-मुपनिषदुद्यानकेळिकलकण्ठीम् ।
आगमविपिनमयूरी-मार्यामन्तर्विभावये गौरीम् ॥ १ ॥

1. ஓங்காரபஞ்ஜரஶுகீ-முபநிஷதுத்யானகேளிகலகண்டீம் |
ஆகமவிபினமயூரீ-மார்யாமந்தர் விபாவயே கௌரீம் ||

ओंकार-ப்ரணவமென்ற-**पञ्जर**-கூட்டிலுள்ள-**शुकीं** கிளியும் **उपनिषत्**-வேதாந்தங்களாகிற-**उद्यान**-தோட்டத்தில்-**केलिकल-कण्ठीं** விளையாடும் குயிலும் **आगम**-வேதங்களாகிற-**विपिन**-காட்டில் உள்ள-**मयूरीं** பெண் மயிலுமான **आर्यां** மதிக்கத் தகுந்த **गौरीं** பார்வதியை (ஆர்யாம்பாளை) **अन्तः** உள்ளே (மனதில்) **विभावये** நன்கு தியானிக்கிறேன்.

दयमानदीर्घनयनां देशिकरूपेण दर्शिताभ्युदयाम् ।
वामकुचनिहितवीणां वरदां सङ्गीतमातृकां वन्दे ॥ २ ॥

2. தயமானதீர்கநயனாம் தேஶிகரூபேண தர்ஶிதாப்யுதயாம் |
வாமகுசநிஹிதவீணாம் வரதாம் ஸங்கீதமாத்ருகாம் வந்தே ||

दयमान-தயைபுரிகின்ற-**दीर्घ**-நீண்ட-**नयनां** கண்களையுடையவளும் **देशिकरूपेण** ஆசார்யன் உருவத்துடன் **दर्शित**-காட்டப்பட்ட-**अभ्युदयां** மேன்மையை உடையவளும் (ஆசார்யனாக வந்து ஆத்மஸ்வரூபத்தை காணச் செய்கின்றவளும்) **वामकुच**-இடதுஸ்தனத்தில்-**निहित**-வைத்துக்கொள்ளப்பட்ட-**वीणां** வீணையை உடையவளும் (இடதுஸ்தனத்தில் படும்படி வாசிக்குங் காலத்தில் வீணையை சாற்றிக்கொண்டிருப்பவ

ளும்) **वरदां** விரும்பியதை யளிப்பவளுமான **सङ्गीतमातृकां** ஸங்கீதத்திற்கு மூலகாரணமாக இருப்பவளை **वन्दे** நமஸ்கரிக்கிறேன்.

श्यामलिमसौकुमार्यां सौन्दर्यानन्दसम्पदुन्मेषाम् ।
तरुणिमकरुणापूरां मदजलकल्लोललोचनां वन्दे ॥ ३ ॥

3. ஶ்யாமலிமஸௌகுமார்யாம் ஸௌந்தர்யானந்தஸம்பதுன்மே-
தருணிமகருணாபூராம் மதஜலகல்லோலலோசனாம் வந்தே ॥ [ஷாம்]

श्यामलिमसौकुमार्यां கருமை நிறத்தின் அழகாக விளங்குபவளும், அல்லது, கரிய நிறமும் மென்மையுமுடையவளும் **सौन्दर्यानन्दसम्पदुन्मेषां** அழகு ஆனந்தம் இவைகளின் சிறப்பின் தோற்றமுள்ளவளும் **तरुणिमकरुणापूरां** முற்றிய கருணை ப்ரவாஹம் அல்லது யௌவனம், தயை இவைகளின் பெருக்கு உடையவளும் **मदजलकल्लोललोचनां** மதஜலத்தின் அலைகள் போன்ற கண்கள் உள்ளவளும் (மதஜலத்தைக் கறுப்பாகக்கூறுவதுண்டு) அல்லது, மதத்தால் நீரலைபோன்ற (அசைவுள்ள) கண்களையுடையவளும் அல்லது மதஜலப் பிரவாஹத்தையுடைய கண்களையுள்ளவளுமான தேவியை **वन्दे** நமஸ்கரிக்கிறேன்.

குறிப்பு: ஸௌந்தர்யமுள்ள இடத்தில் ஆனந்த சம்பத்து இராது. ஆனந்த ஸம்பத்துள்ளவரிடம் ஸௌந்தர்யமிராது, அம்பிகையிடம் இரண்டும் சேர்ந்திருப்பது விசேஷமாகும்.

श्यामतनुसौकुमार्यां என்றும் பாடாந்தரம். கரிய நிறத்தோடு கூடிய தேஹ மென்மையை (அழகை உடையவளும்) என்பது பொருள். **सौन्दर्यामन्दसंपदुन्मेषां** என்றும் பாடமுண்டு.

नखमुखमुखरितवीणा-नादरसास्वादनवनवोल्लासम् ।
मुखमम्ब मोदयतु मां मुक्ताताटङ्कमुग्धहसितं ते ॥ ४ ॥

4. நகமுகமுகரிதவீணா-நாதரஸாஸ்வாதநவநவோல்லாஸம் |
முகமம்ப மோதயது மாம் முக்தாதாடங்கமுக்தஹஸிதம் தே ॥

नखमुख-நகங்களின் நுனிகளால்-**मुखरित**-சப்தமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட (வாசிக்கப்பட்ட)-**वीणा**-வீணையின்-**नाद**-சப்தத்தின்-**रस**-சுவையை-**आस्वाद**-சுவைப்பதில்-**नवनव**-புதிது புதிதான-**उल्लासं** அழகையுடையதும் **मुक्ताटङ्क** - முத்துக்களோடுகூடிய காதாபரணத்திஞல்-**मुग्ध**-அழகிய-**हसितं** மந்தஹாஸத்தை யுடையதுமான **ते** உனது **मुखं** முகம் **मां** என்னை **अम्ब** தாயே **मोदयतु** களிப்புறச் செய்யவேண்டும்.

सरिगमपधनिरतां तां वीणासंक्रान्त-कान्तहस्तान्ताम् ।
शान्तां मृदुलस्वान्तां कुचभरतान्तां नमामि शिवकान्ताम् ॥ ५ ॥

5. ஸரிகமபதநிரதாம் தாம் வீணாஸங்க்ராந்தகாந்தஹஸ்தாந்தாம் |
ஶாந்தாம் ம்ருதுலஸ்வாந்தாம் குசபரதாந்தாம் நமாமி ஶிவ-
காந்தாம் ||

सरिगमपधनि - ஸ, ரி, க, ம, ப, த, நி என்ற ஸ்வரங்களில் - **रतां** ஈடுபட்டவளும் **वीणा**-வீணையில்-**संक्रान्त** - பரவிய **कान्त**-அழகிய-**हस्तान्तां** கையின் நுனியை (விரல்களை) உடையவளும் **शान्तां** அமைதியுள்ளவளும் **मृदुलस्वान्तां** இளகும் மனமுள்ளவளும் **कुचभरतान्तां** குசங்களின் பளுவால் சிரமமடைந்தவளுமான **तां** அந்த **शिवकान्तां** பரமசிவனது மனைவியை **नमामि** வணங்குகின்றேன்.

अवटुतटघटितचूली-ताडिततालीपलाशताटङ्काम् ।
वीणावादनवेला-कम्पितशिरसं नमामि मातङ्गीम् ॥ ६ ॥

6. அவடுதடகடிதசூலீ—தாடிததாலீபலாஶதாடங்காம் |
வீணாவாதனவேலா – கம்பிதஶிரஸம் நமாமி மாதங்கீம் ||

अवटुतट - பின்கழுத்தில் - **घटित** - சேர்ந்திருக்கிற -**चूली** - குழல் கற்றையால் (கூந்தல் முடிப்பால்) - **ताडित** - தட்டப்பட்ட (மோதப்பட்ட)-**तालीपलाशताटङ्काम्** பனை ஓலையாலான கர்ணாபரணத்தை உடையவளும் **वीणावादनवेला**-வீணை வாசிக்கும் சமயத்தில் - **कम्पितशिरसं** தலையை அசைப்பவளுமான

मातङ्गीं மதங்க முனிவரின் குமாரியான தேவியை **नमामि** நமஸ்கரிக்கிறேன்.

குறிப்பு. வீணை வாசிக்கும் நேரத்தில் தலையை அசைப்பதால் பின்புறமிருக்கும் தலைமுடி காதிலுள்ள ஓலையில் படவே அதுவும் அசைகின்றது என்பது பொருள்.

वीणारवानुषङ्गं विकचमुखाम्भोज(मोद)माधुरीभृङ्गम् ।
करुणापूरतरङ्गं कलये मातङ्गकन्यकापाङ्गम् ॥ ७ ॥

7. வீணாரவானுஷங்கம் விகசமுகாம்போஜ(மோத)மாதுரீ-
கருணாபூரதரங்கம் கலயே மாதங்ககன்யகாபாங்கம் ॥ [ப்ருங்கம்|

वीणारवानुषङ्गं வீணாநாதத்தைத் தொடர்கின்றதும் **विकच-** மலர்ந்த-**मुखाम्भोज**-முகமாகிற தாமரையின்-**माधुरी**-இனிமையை அனுபவிக்கும்-**भृङ्गं** வண்டும் **करुणापूरतरङ्गं** கருணை வெள்ளத்திலுண்டாகும் அலையுமாகிய **मातङ्गकन्यकापाङ्गं** மாதங்க கன்னிகையின் கடாக்ஷத்தை **कलये** தியானிக்கிறேன்.

मुखामोद - என்றால், "முகத்தின் வாஸனையின்".

मणिभङ्गमेचकाङ्गीं मातङ्गीं नौमि सिद्धमातङ्गीम् ।
यौवनवनसारङ्गीं सङ्गीताम्भोरुहानुभवभृङ्गीम् ॥ ८ ॥

8. மணிபங்கமேசகாங்கீம் மாதங்கீம் நௌமி ஸித்தமாதங்கீம் |
யௌவனவனஸாரங்கீம் ஸங்கீதாம்போருஹானுபவப்ருங்-
கீம் ॥

मणिभङ्ग-பட்டைபிடித்த இந்திரநீலமணிபோல் - **मेचक**-நீலமான-**अङ्गीं** திருமேனியை உடையவளும் (அல்லது, இந்திரநீலமணியை யவமதிக்கும் கரிய தேகமுடையவளும்) **सिद्ध-मातङ्गीं** மாதங்க முனிவருக்கு ஸித்தியை யளித்தவளும் **यौवनवन**-வாலிபப் பருவமாகிய காட்டில் (விளங்கும்)-**सारङ्गीं** பெண் மானும் **सङ्गीत**-சங்கீதமாகிற - **अम्भोरुह**-தாமரையை (மகரந்தத்தை) - **अनुभव**-அனுபவிக்கின்ற-**भृङ्गीं** பெண் வண்டுமாகிய **मातङ्गीं** மாதங்கி தேவியை **नौमि** துதிக்கிறேன்.

मेचकमासेचनकं मिथ्यादृष्टान्तमध्यभागं ते ।
मातः स्वरूपमनिशं मङ्गलसङ्गीतसौरभं वन्दे ॥ ९ ॥

9. மேசகமாஸேசனகம் மித்²யாத்³ருஷ்டாந்தமத்⁴யபா⁴க³ம் தே |
மாதஸ்ஸ்வரூபமனிஶம் மங்க³லஸங்கீ³தஸௌரப⁴ம் வந்தே³ ||

मातः தாயே **मिथ्यादृष्टान्तमध्यभागं** மித்யைக்கு (பொய்க்கு) உதாரணமாக விளங்கும் இடையையுடையதும் **आसेचनकं** எவ்வளவு தடவை பார்த்தாலும் திருப்தியைத் தராததும் **मेचकं** கறுப்பானதும் **मङ्गलसङ्गीतसौरभं** மஹா மங்கள ஸங்கீதத்தின் சிறந்த மணத்தை யுடையதுமான **ते** உன்னுடைய **स्वरूपं** ஸ்வரூபத்தை **अनिशं** எப்பொழுதும் **वन्दे** நமஸ்கரிக்கிறேன்.

नवरत्नमाल्यमेतद्रचितं मातङ्गकन्यकाभरणम् ।
यः पठति भक्तियुक्तः स भवेद्वागीश्वरः साक्षात् ॥ १० ॥

मातङ्गकन्यकाभरणं மாதங்க குமாரத்திக்கு ஆபரணமாக **रचितं** கட்டப்பட்ட **एतत्** இந்த **नवरत्नमाल्यं** நவரத்னமாலையை **यः** எவர் **भक्तियुक्तः** பக்தியோடு கூடியவராக **पठति** படிக்கிறாரோ **सः** அவர் **साक्षात् वागीश्वरः** வாகீசராகவே (வாக்குக்கு அதிபதியாக, வச்யவாக்காக) **भवेत्** ஆவார்.

॥ नवरत्नमाला समाप्ता ॥

நவரத்னமாலா ஸமாப்தா

நவரத்ன மாலை முற்றிற்று

श्रीः ॥

॥ मन्त्रमातृकापुष्पमालास्तवः ॥

மந்த்ர மாத்ருகா புஷ்பமாலா ஸ்தவ:

कल्लोलोल्लसितामृताब्धिलहरीमध्ये विराजन्मणि-
द्वीपे कल्पकवाटिकापरिवृते कादम्बवाट्युज्ज्वले ।
रत्नस्तम्भसहस्रनिर्मितसभामध्ये विमानोत्तमे
चिन्तारत्नविनिर्मितं जननि ते सिंहासनं भावये ॥ १ ॥

கல்லோலோல்லஸிதாம்ருதாப்திலஹரீ மத்யே விராஜன்மணி-
த்வீபே கல்பகவாடிகாபரிவ்ருதே காதம்பவாட்யுஜ்ஜ்வலே |
ரத்னஸ்தம்ஹஸஹஸ்ரநிர்மிதஸஹாமத்யே விமானோத்தமே
சிந்தாரத்னவிநிர்மிதம் ஜனனி தே ஸிம்ஹாஸனம் ஹாவயே || (1)

தாயே! அலைகளினால் சோபிக்கின்ற அமிருத ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் விளங்குகின்ற மணித் தீவிலே கற்பக மரங்களாலான வேலியினால் சூழப்பட்டதும், அடம்பை மரவரிசைகளால் பிரகாசிப்பதும், இரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டு ஆயிரம் கால்கள் அமைத்து நிருமித்த ஸபையின் நடுவிலுள்ளதுமான சிறந்த விமானத்திலே (கோயிலிலே) சிந்தாமணிகளை அமைத்துச் செய்யப்பட்டதான ஸிம்ஹாஸனத்தை, நான் உனக்குத் தியானம் செய்து கொடுக்கிறேன் (மனதினால் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்).

एणाङ्कानलभानुमण्डललसच्छ्रीचक्रमध्ये स्थितां
बालार्कद्युतिभासुरां करतलैः पाशाङ्कुशौ बिभ्रतीम् ।
चापं बाणमपि प्रसन्नवदनां कौसुम्भवस्त्रान्वितां
तां त्वां चन्द्रकलावतंसमकुटां चारुस्मितां भावये ॥ २ ॥

ஏணாங்கானலஹானுமண்டலலஸச்ஹ்ரீசக்ரமத்யே ஸ்திதாம்
வாலார்(க்)கத்யுதிஹாஸுராம் கரதலைஃ பாஶாங்குஶௌ
ஙிஹ்ரதீம் |
சாபம் ஙாணமபி ப்ரஸன்னவதனாம் கௌஸும்ஹவஸ்த்ரான்-
விதாம்
தாம் த்வாம் சந்த்ரகலாவதம்ஸமகுடாம் சாருஸ்மிதாம் ஹாவயே || (2)

சந்திரன், அக்கினி, ஸூர்ய மண்டலம் இவைகளாகப் பிரகாசிக்கின்ற ஸ்ரீ சக்கிரத்தின் மத்தியில் இருப்பவளும், பால ஸூர்யனுடைய கிரணத்தைப்போல் பிரகாசிக்கின்றவளும், கைகளில் பாசம், அங்குசம் (மாவட்டி), வில், அம்பு இவைகளை தரிக்கின்றவளும், (மகிழ்ச்சியால்) மலர்ந்த முகத்தை யுடையவளும், சிவந்த வஸ்திரம் தரித்திருப்பவளும், சந்திர கலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முடியையுடையவளும் அழகிய புன்னகையை யுடையவளும், (வேதம், வேதாந்தம், புராணம் முதலியவைகளில்) பிரஸித்தி யடைந்திருப்பவளும் ஆகிய உன்னை நான் தியானம் செய்கிறேன்.

ईशानादिपदं शिवैकफलकं रत्नासनं ते शुभं
पाद्यं कुङ्कुमचन्दनादिभरितैरर्घ्यं सरत्नाक्षतैः ।
शुद्धैराचमनीयकं तव जलैर्भक्त्या मया कल्पितं
कारुण्यामृतवारिधे तदखिलं संतुष्टये कल्पताम् ॥ ३ ॥

ஈஶானாதிபதம் ஶிவைகஹலகம் ரத்னாஸனம் தே ஶுஹம்
பாத்யம் குங்குமசந்தனாதிஹரிதை ரர்க்யம் ஸரத்னாக்ஷதைஃ |

ஶுத்³தை⁴ராசமனீயகம் தவ ஜலைர்ப⁴க்த்யா மயா கல்பிதம்
காருண்யாம்ருதவாரிதே⁴ தத³கி²லம் ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் ‖ (3)

கருணையாகிற அமிருதம் நிரம்பிய ஸமுத்திரமாகிய தாயே! ஈசானன் முதலியவர்களாகிய கால்களையுடையதும் (சதா) சிவனுகிய ஒரே பலகையை யுடையதும் அழகுடையதும் ரத்தின மயமாகியதுமான ஆஸனமும், (நல்ல) பாத்யமும், குங்குமப்பூ சந்தனம் முதலியவை நிரம்பியதும் இரத்தினம் அக்ஷதை இவைகளோடு கூடியதுமான அர்க்கியமும், சுத்தமான ஜலத்தினுல் ஆசமனீயமும் ஆகியவை பக்தியோடு என்னுல் அமைக்கப்பட்டவை யெல்லாம் உன்னுடைய மகிழ்ச்சிக்காக அமையட்டும். (உனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும்).

लक्ष्ये योगिजनस्य रक्षितजगज्जाले विशालेक्षणे
प्रालेयाम्बुपटीरकुङ्कुमलसत्कर्पूरमिश्रोदकैः ।
गोक्षीरैरपि नालिकेरसलिलैः शुद्धोदकैर्मन्त्रितैः
स्नानं देवि धिया मयैतदखिलं संतुष्टये कल्पताम् ॥ ४ ॥

லக்ஷ்யே யோகி³ஜனஸ்ய ரக்ஷிதஜக³ஜ்ஜாலே விஶாலேக்ஷணே
ப்ராலேயாம்பு³படீரகுங்குமலஸத்கர்(ப்)பூரமிஶ்ரோத³கை꞉ |
கோ³க்ஷீரைரபி நாலிகேரஸலிலை꞉ ஶுத்³தோ⁴த³கைர்மந்த்ரிதை꞉
ஸ்நானம் தே³வி தி⁴யா மயைதத³கி²லம் ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் ‖

யோகிகளுக்கு (ஞானத்தால்) அறிந்து கொள்ள ஸாத்தியமானவளும் உலகக் கூட்டங்களை ரக்ஷிக்கின்றவளும் அகன்ற கண்களை யுடையவளுமான தேவியே! மந்திர ஜபம் செய்யப்பட்டவையான பனி ஜலம், சந்தனம், குங்குமப்பூ பச்சைக் கர்ப்பூரம் இவைகள் கலந்த தீர்த்தத்தினுலும், பசுக்களின் பாலினுலும், இளநீரினுலும், சுத்த ஜலத்தினுலும், உனக்கு மனதினுல் செய்யப்பட்ட இந்த எல்லாவிதமான ஸ்நானமும் மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும்.

हंसैरप्यतिलोभनीयगमने हारावलीमुज्ज्वलां
हिन्दोलद्युतिहीरपूरिततरे हेमाङ्गदे कङ्कणे ।
मञ्जीरौ मणिकुण्डले मकुटमप्यर्धेन्दुचूडामणिं
नासामौक्तिकमङ्गुलीयकटकौ काञ्चीमपि स्वीकुरु ॥ ५ ॥

ஹம்ஸைரப்யதிலோபனீயகமனே ஹாராவலீமுஜ்ஜ்வலாம்
ஹிந்தோலத்யுதிஹீரபூரிததரே ஹேமாங்கதே கங்கணே |
மஞ்ஜீரௌ மணிகுண்டலே மகுடமப்யர்தேந்து சூடாமணிம்
நாஸாமௌக்திகமங்குலீயகடகௌ காஞ்சீமபி ஸ்வீகுரு ॥ (5)

அன்னப் பறவைகளாலுங்கூட மிகவும் பொறாமைப் படத் தகுந்த நடையை யுடையவளே! பிரகாசிக்கின்ற முத்து மாலையையும், நீலம் காட்டும் ஒளியையுடைய உடானி வைர ரத்தினங்கள் மிகவும் நிரம்பிய தங்கமயமான இரண்டு தோள்வளைகளையும், இரண்டு கைவளைகளையும், இரண்டு பாதச் சிலம்புகளையும், ரத்தின மயமான இரண்டு தாடங்கங்களையும் (காதோலைகளையும்), பிறைச் சந்திரன் என்னும் சூடாமணியாகிய கிரீடத்தையும், மூக்கு நகையாயுள்ள முத்தையும், மோதிரத்தையும், காப்பையும், ஒட்டியாணத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வாயாக.

सर्वाङ्गे घनसारकुङ्कुमघनश्रीगन्धपङ्काङ्कितं
कस्तूरीतिलकं च फालफलके गोरोचनापत्रकम् ।
गण्डादर्शनमण्डले नयनयोर्दिव्याञ्जनं तेऽञ्चितं
कण्ठाब्जे मृगनाभिपङ्कममलं त्वत्प्रीतये कल्पताम् ॥ ६ ॥

ஸர்வாங்கே கனஸாரகுங்குமகனஸ்ரீகந்தபங்காங்கிதம்
கஸ்தூரீதிலகம் ச பாலபலகே கோரோசனாபத்ரகம் |
கண்டாதர்சனமண்டலே நயனயோர்திவ்யாஞ்ஜனம் தே'ஞ்சிதம்
கண்டாப்ஜே ம்ருகநாபிபங்கமமலம் த்வத்ப்ரீதயே கல்பதாம் ॥ (6)

தாயே! உடம்பு முழுவதிலும் பூசுவதற்கானதும் கர்ப்பூரம் குங்குமப்பூ இவைகள் அதிகமாயுள்ளதுமான சந்தனக் குழம்பும், நெற்றிப் பட்டையில் கஸ்தூரியாலான திலகமும், கண்ணடி போன்ற கன்னப் பிரதேசத்தில் கோரோசனையினல் எழுதப்பட்ட இலை வடிவமான மகரிகா பத்திரமும், கண்களில் தீட்டுவதற்கு மேன்மையான மையும், சங்கு போன்ற கழுத்தில் (பூசுவதற்கான) சுத்தமான கஸ்தூரிக் குழம்பும், உன்னுடைய மகிழ்ச்சியின் பொருட்டு அமைவதாகட்டும். (உனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும்).

कह्लारोत्पलमल्लिकामरुवकैः सौवर्णपङ्केरुहैः
जातीचम्पकमालतीवकुलकैर्मन्दारकुन्दादिभिः ।
केतक्या करवीरकैर्बहुविधैः क्लृप्ताः स्रजोमालिकाः
सङ्कल्पेन समर्पयामि वरदे संतुष्टये गृह्यताम् ॥ ७ ॥

கல்ஹாரோத்பலமல்லிகாமருவகைஃ ஸௌவர்ணபங்கேருஹைஃ
ஜாதீசம்பகமாலதீவகுலகைர்மந்தாரகுந்தாதிபிஃ |
கேதக்யா கரவீரகைர்பஹுவிதைஃ க்லுப்தாஃ ஸ்ரஜோமாலிகாஃ
ஸங்கல்பேன ஸமர்(ப்)பயாமி வரதே ஸந்துஷ்டயே க்ருஹ்யதாம் ||

வரந் தருகின்றவளே! செங்கழுநீர், குவலயம் (நீலோத்பலம்), மல்லிகை, மருக்கொழுந்து இவைகளாலும் தங்கத் தாமரைகளாலும், ஜாதி மல்லிகை, சண்பகம், மாலதி, மகிழம்பூ இவைகளாலும், மந்தாரம், தும்பை முதலியவைகளாலும், தாழம்பூவினலும், அரளிப்பூக்களாலும், இன்னும் பலவித புஷ்பங்களாலும் செய்யப்பட்ட (தொடுக்கப்பட்ட) தலைச்சரங்களையும் மாலைகளையும், கழுத்து மாலைகளையும் நான் மனதினல் ஸமர்ப்பிப்பதை ஸந்தோஷமாகப் பெற்றுக் கொள்வாயாக.

हन्तारं मदनस्य नन्दयसि यैरङ्गैरनङ्गोज्ज्वलैः
यैर्भृङ्गावलिनीलकुन्तलभरैर्बध्नासि तस्याशयम् ।
तानीमानि तवाम्ब कोमलतराण्यामोदलीलागृहा-
ण्यामोदाय दशाङ्गगुग्गुलुघृतैर्धूपैरहं धूपये ॥ ८ ॥

ஹந்தாரம் மதனஸ்ய நந்தயஸி யைரங்கைரனங்கோஜ்ஜ்வலை:
யைர் ப்ருங்காவலிநீலகுந்தலபரைர்பத்னாஸி தஸ்யாசயம் |
தானீமானி தவாம்ப கோமலதராண்யாமோதலீலாக்ருஹா-
ண்யாமோதாய தசாங்ககுக்குலுக்ருதைர்தூபைரஹம்
தூபயே ॥ (8)

தாயே! காமத்தை (காதலை) விருத்தி செய்கின்ற உனது எந்த அங்கங்களால் மன்மதனை நாசம் செய்த பரமேச்வரனை ஆனந்திக்கச் செய்கின்றாயோ, வண்டின் வரிசைகளை (யுடைய) ப்போன்ற எந்தக் கருமையான கூந்தலின் பாரங்களால் அந்த பரமசிவனுடைய மனதைக் கட்டுப் படுத்துகின்றாயோ, அப்படிச் சிறந்தவையும், மிகவும் மிருதுவானவையும், ஸந்தோஷ விளையாட்டிற்கு இருப்பிடமானவையுமான உன்னுடைய இந்த அங்கங்களை, வாஸனையூட்டு தற்காக, தசாங்கம், குங்குலியம் நெய் இவைகளாலான தூபங்களால் புகையூட்டுகிறேன் (தூப மிடுகிறேன்).

लक्ष्मीमुज्ज्वलयामि रत्ननिवहोद्भास्वत्तरे मन्दिरे
मालारूपविलम्बितैर्मणिमयस्तम्भेषु संभावितैः ।
चित्रैर्हाटकपुत्रिकाकरधृतैर्गव्यैर्घृतैर्वर्धितैः
दिव्यैर्दीपगणैर्धिया गिरिसुते सन्तुष्टये कल्पताम् ॥ ९ ॥

லக்ஷ்மீமுஜ்ஜ்வலயாமி ரத்னநிவஹோத்பாஸ்வத்தரே மந்திரே
மாலாரூபவிலம்பிதைர்மணிமயஸ்தம்பேஷு ஸம்பாவிதை: |
சித்ரைர்ஹாடகபுத்ரிகாகரத்ருதைர்கவ்யைர்க்ருதைர்வர்திதை:
திவ்யைர்தீபகணைர்தியா கிரிஸுதே ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் ॥ (9)

மலைமகளே! இரத்தினங்களுடைய கூட்டங்களால் மிகவும் பிரகாசிக்கின்ற, (உன்னுடைய) கோயிலில் இரத்தினங்களிழைத்த தூண்களில் மாலைவடிவமாகத் தொங்கவிடப்பட்டவைகளும், சித்திர ரூபமாக அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், தங்கப்பதுமையின் கையில் பிடிக்கப்பட்டவைகளும் பசு நெய்யால் விருத்திசெய்யப்பட்டவைகளுமான திவ்வியமான விளக்கின் கூட்டங்களால், இலக்ஷ்மியை (சோபையை) பிரகாசிக்கும்படி என் மனதினால் செய்கிறேன்; அப்படிச் செய்வது உன்னுடைய மகிழ்ச்சிக்காக அமையட்டும் (உனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும்).

ह्रींकारेश्वरि तप्तहाटककृतैः स्थालीसहस्रैर्भृतं
दिव्यान्नं घृतसूपशाकभरितं चित्रान्नभेदं तथा ।
दुग्धान्नं मधुशर्करादधियुतं माणिक्यपात्रे स्थितं
माषापूपसहस्रमम्ब सफलं नैवेद्यमावेदये ॥ १० ॥

ஹ்ரீங்காரேஶ்வரிதப்தஹாடகக்ருதை꞉ ஸ்தாலீஸஹஸ்ரைர்ப்ருதம்
திவ்யான்னம் க்ருதஸூபஶாகபரிதம் சித்ரான்னபேதம் ததா ।
துக்தான்னம் மதுஶர்(க்)கராததியுதம் மாணிக்யபாத்ரே ஸ்திதம்
மாஷாபூபஸஹஸ்ரமம்ப ஸபலம் நைவேத்யமாவேதயே ॥ (10)

ஹ்ரீம் என்கிற அக்ஷரத்தின் வடிவான ஈச்வரியே! காய்ச்சி யுருக்கப்பட்ட தங்கத்தினால் வார்க்கப்பட்ட பல்லாயிரம் பாத்திரங்களில் வைக்கப்பட்டதும், நெய் பருப்பு காய் கறி இவைகளோடு கூடியதுமான சுத்தமான அன்னமும், அவ்விதமே பலவிதமான சித்திரான்னமும், மாணிக்யமயமான பாத்திரத்திலிருக்கும் தேன், சர்க்கரை, தயிர் இவைகளோடு கூடிய பாலன்னமும் (பாயஸமும்), பழங்களோடு ஆயிரம் வடைகளுமாகிய நைவேத்யத்தை உனக்கு (என் மனதினால்) நிவேதனஞ் செய்கிறேன்.

सच्छायैर्वरकेतकीदलरुचा ताम्बूलवल्लीदलैः
पूगैर्भूरिगुणैः सुगन्धिमधुरैः कर्पूरखण्डोज्ज्वलैः ।
मुक्ताचूर्णविराजितैर्बहुविधैर्वक्त्राम्बुजामोदितैः
पूर्णा रत्नकलाचिका तव मुदे न्यस्ता पुरस्तादुमे ॥ ११ ॥

ஸச்சாயைர்வரகேதகீதலருசா தாம்பூலவல்லீதலை:
பூகைர்பூரிகுணை: ஸுகந்திமதுரை: கர்(ப்)பூரகண்-
டோஜ்ஜ்வலை: ।
முக்தாசூர்ணவிராஜிதைர்பஹுவிதைர்வக்த்ராம்பு-
ஜாமோதிதை:
பூர்ணாரத்னகலாசிகா தவ முதே ந்யஸ்தா புரஸ்தாதுமே ॥ (11)

உமாதேவியே! சிறந்த தாழம்பூவின் இதழின் காந்திக்கு ஸமானமான காந்தியையுடைய வெற்றிலைகளாலும், வெகு குணங்களுள்ளவைகளும் நல்லமணம் பொருந்தியவைகளும் ருசியாயிருப்பவைகளுமான பாக்குகளாலும், கர்ப்பூரத் துண்டுகள்போல் பிரகாசிப்பவைகளும் முத்துகளின் சூர்ணத்தினுல் விளங்குகின்றவைகளுமான சுண்ணும்புத் தூளாலும், தாமரைபோன்ற (உன்) வாயின் வாஸனையையும் மகிழ்ச்சியையும் பெறுவதற்குரியவையான பலவிதமான பொருள்களாலும் நிரம்பிய ரத்னமயமான காளாஞ்சி (தாம்பூலப்பெட்டி) உன்னுடைய ஸந்தோஷத்திற்காக உன் எதிரில் (என் மனதினுல்) வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

कन्याभिः कमनीयकान्तिभिरलङ्कारामलारार्त्रिका-
पात्रे मौक्तिकचित्रपङ्क्तिविलसत्कर्पूरदीपालिभिः ।
तत्तत्तालमृदङ्गगीतसहितं नृत्यत्पदाम्भोरुहं
मन्त्राराधनपूर्वकं सुनिहितं नीराजनं गृह्यताम् ॥ १२ ॥

கன்யாபி: கமனீயகாந்திபிரலங்காராமலாரார்த்ரிகா-
பாத்ரே மௌக்திகசித்ரபங்க்திவிலஸத்கர்(ப்)பூரதீபாலிபி: ।

தத்தத்தாலம்ருதங்கமீதஸஹிதம் ந்ருத்யத்பதாம்போருஹம்
மந்த்ராராதனபூர்வகம் ஸுநிஹிதம் நீராஜனம் க்ருஹ்யதாம் ॥ (12)

(தாயே!) அழகிய காந்தியையுடைய கன்னிகைகளால், பரிசுத்தமான அலங்கார ஆலத்தித்தட்டில் முத்துகளாலான சித்திரக்கோலங்களால் விளங்குகின்ற கர்ப்பூர தீபங்களின் வரிசைகளைக்கொண்டு அந்த அந்த தாளம், மிருதங்கம், பாட்டு இவைகளின்படி நடனமாடுகின்ற பாதாரவிந்தங்களை யுடையதும் மந்திரஜபம் ஆராதனம் இவைகளோடு கூடியதும் நன்கு சுற்றப்பட்டதுமான நீராஜனமானது உன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படட்டும்.

लक्ष्मीर्मौक्तिकलक्षकल्पितसितच्छत्रं तु धत्ते रसात्
इन्द्राणी च रतिश्च चामरवरे धत्ते स्वयं भारती ।
वीणामेणविलोचनाः सुमनसां नृत्यन्ति तद्रागवद्-
भावैराङ्गिकसात्त्विकैः स्पुटरसं मातस्तदाकर्ण्यताम् ॥ १३ ॥

லக்ஷ்மீர்மௌக்திகலக்ஷகல்பிதஸிதச்சத்ரம் து யத்தே ரஸாத்
இந்த்ராணீ ச ரதிஸ்ச சாமரவரே யத்தே ஸ்வயம் பாரதீ |
வீணாமேணவிலோசனாः ஸுமனஸாம் ந்ருத்யந்தி தத்ராகவத்-
பாவைராங்கிகஸாத்த்விகைः ஸ்புடரஸம் மாதஸ்ததாகர்ண்யதாம் ॥ (13)

தாயே! இலக்ஷ்மிதேவி (உனக்கு) அன்புடன், இலக்ஷம் முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்குடையைப் பிடிக்கின்றாள். இந்திராணியும் இரதிதேவியும் (உனக்கு) அன்புடன் வெண்சாமரம் வீசுகின்றார்கள். ஸரஸ்வதி தேவி தானாகவே ப்ரீதியுடன் வீணை வாசிக்கின்றாள். மானின் கண்கள் போன்ற கண்களையுடைய தேவ ஸ்திரீகள் அந்த அந்த ராகங்களுக்குத் தகுந்தபடி அங்கங்களினால் செய்யப் படுகின்ற (கடைக்கண் பார்வை, புருவம் நெறித்தல் முதலிய) பாவங்களாலும், (வியர்வை, மயிர்க்கூச்சல், ஸ்தம்பித்தல் முதலிய) ஸாத்விக பாவங்களாலும் அந்த அந்த ரஸங்கள்

வ்யக்தமாகும்படி நடனம் செய்கிறார்கள். அவற்றைக் கேட்டருள்வாயாக.

ह्रींकारत्रयसंपुटेन मनुनोपास्ये त्रयीमौलिभिः
वाक्यैर्लक्ष्यतनो तव स्तुतिविधौ को वा क्षमेताम्बिके ।
सल्लापाः स्तुतयः प्रदक्षिणशतं सञ्चार एवास्तु ते
संवेशो मनसः समाधिरखिलं त्वत्प्रीतये कल्पताम् ॥ १४ ॥

ஹ்ரீங்காரத்ரயஸம்புடேன மனுனோபாஸ்யே த்ரயீமௌலிபிஃ
வாக்யைர்லக்ஷ்யதனோ தவ ஸ்துதிவிதௌ கோ வா க்ஷமேதாம்பிகே ।
ஸல்லாபாஃ ஸ்துதயஃ ப்ரதக்ஷிணசதம் ஸஞ்சார ஏவாஸ்து தே
ஸம்வேசோ மனஸஃ ஸமாதிரகிலம் த்வத்ப்ரீதயே கல்பதாம் ||

மூன்று ஹ்ரீங்காரங்களுக்கு ஸம்புடமாயிருக்கிற மந்திரத்தினால் உபாஸிக்கத் தகுந்தவளே! ருக்வேதம், யஜுர் வேதம், ஸாமவேதம் என்ற மூன்று வேதங்களுடைய சிரஸ்ஸாகிய உபநிஷத்வாக்கியங்களால் அறியத்தகுந்த ஸ்வரூபத்தையுடையவளே! தாயே! உன்னை ஸ்துதிக்கும் கார்யத்தில் எவன் சக்தியுடையவனாயிருக்கின்றான்? (என்னுடைய) பேச்சுகள் உனக்கு ஸ்தோத்திரங்களாகவும், ஸஞ்சரித்தல் நூறு பிரதக்ஷணங்களாகவும் மனதின் ஓய்வு (நித்திரை) ஸமாதியாகவும் உன்னுடைய ப்ரீதியின் பொருட்டு கொள்வாயாக.

श्रीमन्त्राक्षरमालया गिरिसुतां यः पूजयेच्चेतसा
सन्ध्यासु प्रतिवासरं सुनियतस्तस्यामलं स्यान्मनः ।
चित्ताम्भोरुहमण्डपे गिरिसुता नृत्तं विधत्ते रसा-
द्वाणी वक्त्रसरोरुहे जलधिजा गेहे जगन्मङ्गला ॥ १५ ॥

ஸ்ரீமந்த்ராக்ஷரமாலயா கிரிஸுதாம் யஃ பூஜயேச்சேதஸா
ஸந்த்யாஸு ப்ரதிவாஸரம் ஸுநியதஸ்தஸ்யாமலம் ஸ்யான்மனஃ|
சித்தாம்போருஹமண்டபே கிரிஸுதா ந்ருத்தம் விதத்தே ரஸாத்-
வாணீ வக்த்ரஸரோருஹே ஜலதிஜா கேஹே ஜகன்மங்கலா || (15)

எவனொருவன் பார்வதீதேவியை நல்ல நியமத்தோடு கூடியவனாக ஒவ்வொரு நாளும் ஸந்திவேளைகளில் மந்திரத்தின் அக்ஷரங்களால் தொடுக்கப்பட்ட ஸ்தோத்திரமாகிய இந்த மாலையைக் கொண்டு மனதினால் பூஜை செய்வானோ அவனுடைய மனது (காமம், கோபம், த்வேஷம் முதலிய) மலங்களில்லாமல் சுத்தமாக ஆகும். அவனுடைய ஹ்ருதய கமலமாகிய மண்டபத்தில் பார்வதீ தேவி ப்ரீதியுடன் நடனஞ் செய்வாள். தாமரை போன்ற அவன் முகத்தில் (வாயில்) ஸரஸ்வதி நர்த்தனம் செய்வாள். அவனுடைய வீட்டில் உலகத்திற்கு மங்களத்தைச் செய்யும் இலக்ஷ்மி தேவி நர்த்தனம் செய்வாள்.

इति गिरिवरपुत्रीपादराजीवभूषा
भुवनममलयन्ती सूक्तिसौरभ्यसारैः ।
शिवपदमकरन्दस्यन्दिनीयं निबद्धा
मदयतु कविभृङ्गान् मातृकापुष्पमाला ॥ १६ ॥

இதி கிரிவரபுத்ரீபாதராஜீவபூஷா
புவனமமலயந்தீ ஸூக்திஸௌரப்யஸாரை: |
ஶிவபதமகரந்தஸ்யந்திநீயம் நிபத்தா
மதயது கவிப்ருங்கான் மாத்ருகாபுஷ்பமாலா ॥ (16)

இவ்விதம் ஹிமயமலையின் புத்திரியாகிய பார்வதீதேவியின் பாதாரவிந்தத்திற்கு அலங்காரமானதும், நல்ல சொற்களின் வாஸனைச் சிறப்பால் உலகத்தை பரிசுத்தம் செய்கின்றதும் சிவனுடைய பதவியாகிய (மோக்ஷமாகிய) தேனைச் சொரிவதுமாய் மந்திராக்ஷரங்களாலே கோக்கப்பட்ட (இயற்றப்பட்ட) இந்த மந்திராக்ஷரப் பூமாலையானது கவிகளாகிய வண்டுகளைக் களிக்கச் செய்யட்டும்.

इति मन्त्रमातृकापुष्पमालास्तवः समाप्तः ॥

மந்த்ர மாத்ருகா புஷ்பமாலா ஸ்தோத்ரம் முற்றிற்று.

॥ श्रीराजराजेश्वर्यै नमः ॥

॥ श्री राजराजेश्वर्यष्टकम् ॥

ஸ்ரீ ராஜராஜேஶ்வரி - அஷ்டகம்

अम्बा शाम्भवि चन्द्रमौलिरबलाऽपर्णा उमा पार्वती
काली हैमवती शिवा त्रिणयना कात्यायनी भैरवी ।
सावित्री नवयौवना शुभकरी साम्राज्यलक्ष्मीप्रदा
*चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ १ ॥

அம்பா ஶாம்பவி சந்த்ரமௌலிரபலா'பர்ணா உமா பார்வதீ
காலீ ஹைமவதீ ஶிவா த்ரிணயனா காத்யாயனீ பைரவீ ।
ஸாவித்ரீ நவயௌவனா ஶுபகரீ ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மீப்ரதா
சித்ரூபீ பரதேவதா பகவதீ ஸ்ரீராஜராஜேஶ்வரீ ॥ (1)

ஏ சிவபெருமானின் மனைவியே! எல்லா உலகங்களுக்கும் அன்னையும், சந்திரனை சிரசில் உடையவளும், மெல்லிய சரீர முடையவளும், தவஞ்செய்யும்போது இலையைக்கூடப் புசியாதவளும், தவத்திற்குச் செல்லவேண்டாமென்று தாயால் தடுக்கப்பட்டவளும், மலைமகளும், காளியும், ஹிமவானின் புத்திரியும், மங்களமுள்ளவளும், மூன்றுகண்களையுடையவளும், காத்யாயனரின் புத்ரியும், பைரவரின் மனைவியும், உலகங்களைப் படைப்பவளும், புதிய யௌவனமுள்ளவளும், க்ஷேமத்தைச் செய்பவளும், ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மியைக் கொடுப்பவளும், ஞான ரூபமுள்ளவரின் பத்தினியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஶ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

*चिद्रूपस्य भगवतः स्त्री चिद्रूपी—पुंयोगादिति ङीष्

अम्बा मोहिनि देवता त्रिभुवनी आनन्दसन्दायिनी
वाणी पल्लवपाणिवेणुमुरलीगानप्रियालोलिनी ।
कल्याणी उडुराजबिम्बवदना धूम्राक्षसंहारिणी
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ २ ॥

அம்பா மோஹினி தே³வதா த்ரிபு⁴வனீ ஆனந்த³ஸந்தா³யினீ
வாணீ பல்லவபாணிவேணுமுரலீகா³னப்ரியாலோலினீ |
கல்யாணீ உடு³ராஜபி³ம்ப³வத³நா தூ⁴ம்ராக்ஷஸம்ஹாரிணீ
சித்³ரூபீ பரதே³வதா ப⁴க³வதீ ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரீ ॥ (2)

(உலகத்தை) மயக்குகின்றவளே! அன்னையும், பிரகாசமுடையவளும், மூன்று உலகங்களுக்கும் காரணமானவளும், ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவளும், வாக்ரூபியும், தளிர் போன்ற கரத்திலே ஏந்திய புல்லாங்குழலால் பாடும் பொழுது உண்டாகும் இனிய ஓசையிலுள்ள பிரியத்தால் சரீரத்தில் ஆட்டமுள்ளவளும், மங்களரூபியும், சந்திர பிம்பம் போன்ற முகமுள்ளவளும், தூம்ராக்ஷன் என்ற அசுரனை ஸம்ஹரித்தவளும், ஞானரூபியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा नूपुररत्नकङ्कणधरी केयूरहारावली-
जातीचम्पकवैजयन्तिलहरीग्रैवेयकैराजिता ।
वीणावेणुविनोदमण्डितकरा वीरासनासंस्थिता
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ३ ॥

அம்பா நூபுரரத்னகங்கணத⁴ரீ கேயூரஹாராவலீ-
ஜாதீசம்பகவைஜயந்திலஹரீ க்³ரைவேயகைராஜிதா |
வீணாவேணுவிநோத³மண்டி³தகரா வீராஸனாஸம்ஸ்தி²தா
சித்³ரூபீ பரதே³வதா ப⁴க³வதீ ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரீ ॥ (3)

எல்லா உலகங்களுக்கும் அன்னையும், பாதஸரம் ரத்தின மிழைத்த கங்கணம் இவைகளைத் தரித்தவளும், தோளணி, முத்துமாலைகளின் வரிசை, ஜாதிப்பூ, செண்பகப்பூ இவைகளாலாகியதும் அசைகின்றதுமான மாலை, கண்டாபரணம் இவைகளால் நன்கு பிரகாசிப்பவளும், வீணை, புல்லாங்குழல் இவைகளை வாசிப்பதாலும் அழகு வாய்ந்த கைகளை உடையவளும், வீராஸனமாக (வீராஸனத்திலே) நன்கு அமர்ந்திருப்பவளும், ஞானரூபியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஶ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा रौद्रिणि भद्रकालि भगला ज्वलामुखी वैष्णवी
ब्रह्माणी त्रिपुरान्तकी सुरनुता देदीप्यमानोज्ज्वला ।
चामुण्डा श्रितरक्षपोषजननी दाक्षायणी वल्लवी
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ४ ॥

அம்பா ரௌத்ரிணி ஹத்ரகாலி ஹகலா ஜ்வாலாமுகீ வைஷ்ணவீ
ப்ரஹ்மாணீ த்ரிபுராந்தகீ ஸுரநுதா தேதீப்யமானோஜ்ஜ்வலா |
சாமுண்டா ஶ்ரிதரக்ஷபோஷஜனனீ தாக்ஷாயணீ வல்லவீ
சித்ரூபீ பரதேவதா ஹகவதீ ஸ்ரீராஜராஜேஶ்வரீ ॥ (4)

பயங்கர ரூபமுள்ளவளே! மங்களத்தைத் தரும் நீல நிறமுள்ள தேவியே! அன்னையும், (மேன்மையை யளிப்பவளும் துஷ்டர்கள் நாக்கையறுப்பவளும்,) ஜ்வாலையைக் கக்கும் முகமுள்ளவளும், விஷ்ணுவின் சக்திரூபமானவளும், பிரம்மாவின் சக்தி ரூபமானவளும், த்ரிபுராஸுரர்களை ஸம்ஹரித்த சிவனின் மனைவியும், தேவர்களால் துதிக்கப் பெற்றவளும், தகதகவென்று ஒளிரும் காந்தியுடையவளும், சண்டன் முண்டன் என்ற இரண்டு தானவர்களையும் ஜயித்தவளும், அண்டினவரைக் காப்பாற்றி வளர்க்குந் தாயும், தக்ஷனின் பெண்ணாகியவளும், கோபிகை ரூபமுள்ள

வளும், ஞானரூபியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமை யுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஶ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा शूलधनुःकुशाङ्कुशधरी अर्धेन्दुबिम्बाधरी
वाराही मधुकैटभप्रशमनी वाणीरमासेविता ।
मल्लाद्यासुरमूकदैत्यदमनी माहेश्वरी अम्बिका
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ५ ॥

அம்பா ஶூலதனு:குஶாங்குஶதரீ அர்தேந்துபிம்பாதரீ
வாராஹீ மதுகைடபப்ரஶமனீ வாணீரமாஸேவிதா |
மல்லாத்யாஸுரமூகதைத்யதமனீ மாஹேஶ்வரீ அம்பிகா
சித்ரூபீ பரதேவதா பகவதீ ஸ்ரீராஜராஜேஶ்வரீ || (5)

அன்னையும், சூலம், வில், பாசம், அங்குசம்இவைகளைத் தரித்தவளும், சந்திரபிம்பத்தின் பாதியைத் தரித்தவளும், வராஹாவதாரம் செய்த விஷ்ணுவாகிய சக்தி ரூபமான வளும், மது கைடபன் என்ற அசுரர்களை யடக்கியவளும் ஸரஸ்வதியாலும் லக்ஷ்மியாலும் ஸேவிக்கப்பட்டவளும், மல்லர்களாகிய அசுரர்களையும் மூகன் என்ற அசுரனையும் அழித்தவளும், மஹேச்வரரின் மனைவியும், (எல்லோரிடமும் தயையுள்ளவளும்) தாயும், ஞானரூபியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஶ்வரியு மானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा सृष्टिविनाशपालनकरी आर्या विसंशोभिता
गायत्री प्रणवाक्षरामृतरसापूर्णाऽनुसन्धीकृता ।
ओङ्कारी विनतासुतार्चितपदा उद्दण्डदैत्यापहा
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ६ ॥

அம்பா ஸ்ருஷ்டிவிநாஶபாலனகரீ ஆர்யா விஸம்ஶோஹிதா
ஶாயத்ரீ ப்ரணவாக்ஷராம்ருதரஸாபூர்ண’னுஸந்தீக்ருதா ।
ஓங்காரீ வினதாஸுதார்(ச்)சிதபதா உத்தண்டதைத்யாபஹா
சித்ரூபீ பரதேவதா ஭கவதீ ஶ்ரீராஜராஜேஶ்வரீ ॥ (6)

அன்னையும், படைத்தல் அழித்தல் ரக்ஷித்தல் இவைகளைச் செய்பவளும், பூஜிக்கத் தகுந்தவளும், மிகவும் நன்ருய் பிரகாசிப்பவளும், காயத்ரீ மந்திர ரூபமானவளும், பிரணவாக்ஷரமாகிற அமுத ரஸத்தால் நிறைந்தவளும், இடைவிடாது தியானிக்கப்படுபவளும், ஓங்காரரூபியும், வினதையின் புத்திரனுன கருடனுலே பூஜிக்கப்பட்ட பாதங்களையுடையவளும், கொடிய அஸுரர்களை யழிப்பவளும், ஞானரூபியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஶ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा शाश्वति आगमादिविनुता आर्या महादेवता
या ब्रह्मादिपिपोलिकान्तजननी या वै जगन्मोहिनी ।
या पञ्चप्रणवादिरेफजननी या चित्कला मालिनी
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ७ ॥

அம்பா ஶாஶ்வதி ஆஶமாதிவிநுதா ஆர்யா மஹாதேவதா
யா ஸ்ரஹ்மாதிபிபீலிகாந்தஜனனீ யா வை ஜஶன்மோஹினீ ।
யா பஞ்சப்ரணவாதிரேஹஜனனீ யா சித்கலா மாலினீ
சித்ரூபீ பரதேவதா ஭கவதீ ஶ்ரீராஜராஜேஶ்வரீ ॥ (7)

அழிவற்றவளே! அன்னையும், வேதம் முதலியவற்ருல் துதிக்கப் பட்டவளும், பூஜிக்கத் தகுந்தவளும், பெருந் தெய்வமுமான எந்த நீங்கள் பிரம்மா முதல் எறும்பு ஈருகவுள்ளவைகளைப் படைப்பவர்களோ, எந்த நீங்கள் உலகங்களை மோஹிக்கச் செய்பவர்களோ, எந்த நீங்கள் ஐந்து விதமான பிரணவம் முதலிய த்வனிகளை

அருளிச் செய்தவர்களோ, எந்த நீங்கள் உயிர்களிடத்தில் அறிவுக்கறிவாய் இருக்கிறீர்களோ, அப்படிப்பட்ட நீங்கள் மாலையணிந்தவர்களும், ஞானரூபியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவர்களும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஶ்வரியுமாய் விளங்குகின்றீர்கள்.

अम्बापालितभक्तराजदनिशं चाम्बाष्टकं यः पठेत्
अम्बालोलकटाक्षवीक्षललितं चैश्वर्यमव्याहतम् ।
अम्बा पावनमन्त्रराजपठनादन्ते च मोक्षप्रदा
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ८ ॥

அம்஬ாபாலிதஹக்தராஜஊநிஶம் சாம்஬ாஷ்டகம் யஃ பठேத்
அம்஬ாலோலகடாக்ஷவீக்ஷலலிதம் சைஶ்வர்யமவ்யாஹதம் |
அம்஬ா பாவனமந்த்ரராஜபठனாஊந்தே ச மோக்ஷப்ரஊா
சிஊ்ரூபீ பரஊேவதா ஹமவதீ ஸ்ரீராஜராஜேஶ்வரீ ‖ (8)

எவர் அன்னையால் காப்பாற்றப் பட்ட பக்தர்களிடம் விளங்கிவரும் அம்பாஷ்டகத்தைப் படிக்கின்றாரோ, அவர் அன்னையின் கடைக்கண்பார்வையால் சிறந்ததும் தடையற்றதுமான ஐச்வரியத்தை அடைவார். ஞானரூபியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஶ்வரியுமான அன்னை, பரிசுத்தமானதும், சிறந்ததுமான இந்த மந்திர ஸ்துதியைப் படிப்பதால் (படிப்பவனுக்கு) கடைசியில் ஸாயுஜ்யத்தையும் கொடுக்கிறாள்.

श्रीराजराजेश्वर्यष्टकं समाप्तम् ॥

ஸ்ரீ ராஜராஜேஶ்வரி-அஷ்டகம் முற்றிற்று.

॥ श्रीः ॥

॥ अम्बाष्टकम् ॥

அம்பாஷ்டகம்

चेटीभवन्निखिलखेटी कदंबतरुवाटीषु नाकिपटलो-
कोटीरचारुतरकोटीमणीकिरणकोटीकरंबितपदा ।
पाटीरगन्धिकुचशाटी कवित्वपरिपाटीमगाधिपसुता
घोटीकुलादधिकधाटीमुदारमुखवीटोरसेन तनुताम् ॥ १ ॥

சேடீபவந்நிகிலகேடீ கதம்பதருவாடீஷு நாகிபடலீ-
கோடீரசாருதரகோடீமணீகிரணகோடீகரம்பிதபதா ।
பாடீரகந்திகுசஶாடீ கவித்வபரிபாடீமகாதிபஸுதா
கோடீகுலாததிகதாடீமுதாரமுகவீடீரஸேன தனுதாம் ॥ (1)

कदम्बतरुवाटीषु கடம்ப மரங்களையுடைய உபவனங்களிலே चेटीभवन्निखिलखेटी ஆகாசத்திலே சஞ்சாரஞ் செய்யும் சித்த சாரண வித்யாதர ஸ்திரீகள் முதலானவர்கள் அனைவரையும் பணிப் பெண்களாகக் கொண்டவளும் नाकिपटली-कोटीर-चारुतर-कोटी-मणी - किरणकोटी - करंबित-पदा தேவர்களின் கூட்டங்களுடைய கிரீடங்களிலே மிக்கவனப்பு வாய்ந்தவையாக மேற்புறங்களிலே அமைந்த மணிகளின் கோடிக்கணக்கான கிரணங்களாலே நானா வர்ணமாக்கப் பெற்ற பாதங்களை யுடையவளும் पाटीर-गन्ध-कुचशाटी சந்தனத்தின் நறுமணங் கமழும் ரவிக்கையையுடையவளுமான अगाधिप-सुता மலையரசனான ஹிமவானுடைய மகளான தேவி घोटीकुलात् குதிரைப்படையினும் अधिकधाटीम् சிறந்த நடையையுடைய कवित्वपरिपाटीं கவிதையின் பரிபக்குவத்தை उदारमुखवीटोरसेन (கவிதை முதலியவற்றை வழங்கும்) வண்

மையையுடையதான (தம்) வாயிலுள்ள தாம்பூலச் சாற்றி ஞல் (मे எனக்கு) तनुताम् பெருகச் செய்வாளாக.

எல்லா ரஸங்களேயும் தன்னிடங் கொண்டதான தேவி யாரின் வாயினின்று பெருகும் தாம்பூலச்சாற்றை தேவியார் உமிழ்ந்து அதை நான் உட்கொண்டால் எல்லா ரஸங்களேயு முடைய கவிதைகளேப் பாடுஞ் சக்தி எனக்கு உண்டாகும்; ஆதலால், தேவகணங்களின் பெண்பாலார் சேடிகளாகத்தம் மைச்சூழவும ஆண்பாலார் முடிதாழ்த்தித் தம் பாதங்களிலே வணங்கவும் உல்லாஸமாக மதுராபுரியிலுள்ள கடம்ப வனங்களிலே உலாவும் தேவியார் தாம்பூலச்சாற்றை உமி ழும் பொன் வட்டிலாக என் வாயை அமைத்துக்கொண்டு தேவியாரின் ஸன்னிதியிற் புகப்பெறுவேன் ஆவேனே.

कूलातिगामिभयतूलावलिज्वलनकीला निजस्तुतिविधा-
कोलाहलक्षपितकालाऽमरी कुशलकीलालपोषणनभाः ।
स्थूला कुचे जलदनीला कचे कलितलीला कदम्बविपिने
शूलायुधप्रणतिशीला विभातु हृदि शैलाधिराजतनया ॥ २ ॥

கூலாதிகாமிபயதூலாவலிஜ்வலனகீலா நிஜஸ்துதிவிதா-
கோலாஹலக்ஷபிதகாலா'மரீ குஶலகீலாலபோஷணநபா꞉ |
ஸ்தூலா குசே ஜலதநீலா கசே கலிதலீலா கதம்பவிபினே
ஶூலாயுதப்ரணதிஶீலா விபாது ஹ்ருதி ஶைலாதிராஜதனயா ||

कूलातिगामि - भयतूलावलि - ज्वलन - कीला கரைபுரண்டு பெருகுகின்ற அச்சங்கள் என்னும் பஞ்சுத் தொகுதிகளே எரிக்கும் அக்கினிஜ்வாலையானவளும் **निजस्तुतिविधाकोलाहल-क्षपित-काला** தன்னை ஸ்துதிப்பது என்னும் செயலின் ஆர்ப் பாட்டத்தாலேயே (ஸ்துதிப்பவர்களின்) மரணம் முதலிய துன்பங்களேப் போக்கும் இயல்பையுடையவளும் **कुशल-कीलालपोषणनभाः** நன்மை என்னும் அமுத மழை பொழிந்து (அடியார்களே) போஷிக்கும் மேகம் போன்றவளும் **कुचे**

स्थूला பெருத்த ஸ்தன மண்டலத்தை யுடையவளும் **कचे जलदनीले** மேகத்தைப்போல கருநீலமான கூந்தலையுடைய வளும் **कदम्बविपिने** கடம்ப வனமாகிய மதுராபுரியிலே **कलितलीला** திருவிளையாடல் புரிபவளும் **शूलायुधप्रणतिशीला** திரிசூலத்தை ஆயுதமாகவுடைய பரமசிவனை வணங்கும் ஸ்வபாவத்தை யுடையவளுமான (பிரணய காலத்தில் பரம சிவனுடைய வணக்கத்தைப்பெறக்கூடிய தன்மையையுடைய வளுமான) **शैलाधिराजतनया** மலையரசனான ஹிமவானின் திரு மகளான **अमरी** தேவி (**मे** என்னுடைய) **हृदि** இருதயத்திலே **विभातु** நிலைபெற்று விளங்குவாளாக.

தன்னைத் துதிப்பவரின் ஸ்துதிகளையே நெய்யாகக் கொண்டு அவர்களுடைய அச்சங்களையெல்லாம், பஞ்சுப் பொதியை அக்கினி எரித்துவிடுவதுபோல, எரிப்பதால் தீ போன்றவளும், நன்மைகளைப்பொழிவதால் மேகம் போன்ற வளுமாய் ஹிமவானுக்குப் புத்திரியாக அவதரித்து பரம சிவனை வணங்கி அவரையே நாயகராகப் பெற்று ஆனந்த மாய் மதுராபுரியிலுள்ள உபவனத்திலே விளையாடும் தேவி அமுத மழை பொழியும் ஸ்தனமண்டலத்தோடும் சார் மேகம்போன்ற கூந்தலோடும் அழகுபெற என் இருதயத் திலே ஒளிவீசிக்கொண்டு விளங்குவாளாக.

यत्राशयो लगति तत्रागजा वसतु कुत्रापि निस्तुलशुका
सुत्रामकालमुखसत्राशनप्रकरसुत्राणकारिचरणा ।
छत्रानिलातिरयपत्राऽभिरामगुणमित्राऽमरीसमवधूः
कुत्रासहन्मणिविचित्राकृतिः स्फुरितपुत्रादिदाननिपुणा ॥ ३ ॥

யத்ராஶயோ லகதி தத்ராகஜா வஸது குத்ராபி நிஸ்துலஶுகா
ஸுத்ராமகாலமுகஸத்ராஶனப்ரகரஸுத்ராணகாரிசரணா |
ச²த்ரானிலாதிரயபத்ரா'பி⁴ராமகு³ணமித்ரா'மரீஸமவதூ⁴꞉
குத்ராஸஹன்மணிவிசித்ராக்ருதி꞉ ஸ்பு²ரிதபுத்ராதி³தா³னநிபுணா ॥

निस्तुलशुका ஒப்பற்ற கிளியை (தன் கை மணிக்கட்டிலே) யுடையவளும் **सुत्राम - काल - मुख - सत्राशन-प्रकर-सुत्राणकारि-चरणा** யாகங்களிலே அவிர்ப்பாகங்களைப் புஜிப்பவர்களான இந்திரன் யமன் முதலான தேவர்களின் கூட்டங்களை பாது காக்கும் இயல்புடைய திருவடிகளை யுடையவளும் **छत्रानिलातिरयपत्रा** (அரச சின்னமான) வெண்குடையையும் காற்றி லும் அதிவேகமாகச் செல்லும் (ஸிம்ஹ) வாஹனத்தையு முடையவளும் **अभिरामगुणमित्रा** மனதைக் கவர்வதான நற் குணங்களோடு தோழமைபூண்டவளும் **कु-त्रासहन्-मणि-विचि-त्राकृतिः** பூதேவியின் நடுக்கத்தை யொழிப்பவரான மஹா விஷ்ணுவின் (திருமார்பிலுள்ள) கௌஸ்துப மணி போன்று வியக்கத்தக்கதான வடிவழகை யுடையவளும் (அல்லது, இந் திர நீலமணி போன்று வியக்கத்தக்கதான வடிவழகை யுடை யவளும்) **अमरीसमवधूः** (ப்ராஹ்மீ முதலான) தேவ மாதர்க ளோடு விளங்கும் சக்தியும் **स्फुरितपुत्रादिदाननिपुणा** புகழுடைய நன்மக்கள் (சிஷ்யர்கள்) முதலியவர்களை யளிக்க வல்லவளு மான **अगजा** பார்வதீதேவி **यत्र कुत्रापि** எங்கெல்லாம் (**मे** என் னுடைய) **आशयः** சித்தமானது **लगति** தங்குகின்றதோ **तत्र** அங்கே **वसतु** உறைவாளாக (அல்லது, **भवतु** இருப்பாளாக).

என்னுடைய சித்தம் எங்கெங்கெல்லாமோ செல்கின் றது. அதனாலே தேவியை என் சித்தத்தாலே பற்றிக் கொள்ள இயலாது. ஆகையால் தேவியே கருணை கூர்ந்து என் சித்தம் செல்லும் இடமெல்லாம் வாஸஞ் செய்ய வேண் டும். அப்போது தான், காற்றிலும் கடியதாகச் செல்லும் சிங்கத்தின்மேல் வெண்குடை நிழலிலே தேவி கௌஸ்துப (அல்லது இந்திர நீல) மணிபோல் நிறம் பெற்று வீற்றிருப் பதையும், இந்திரன் யமன் முதலான லோகபாலர்களையும் இதர தேவர்களையும் ரக்ஷிக்கும் பாதங்களிலே அவர்கள் வணங்குவதையும், ஈசுவரனைக் குறித்துச் செய்யும் யாகங்க ளிலே அவர்களுக்கு அவிர்ப்பாகங்களை ஜீவனமாக அளிக்கச்

செய்து அவர்களை தேவி காப்பாற்றுவதையும், நற்குணங்களைத் தன்னுடன் என்றும் பழகும் தோழிகளாகக் கொண்டு தேவ மாதர்களோடு சக்தி வடிவமாகப் பழகுவதையும், திருக்கையிலமர்ந்த கிளியோடு கொஞ்சுவதையும் கண்டு வணங்கி, நான் புகழுடைய (சிஷ்யர்) புத்திரர் முதலான சந்ததிகளைப் பெற்றவன் ஆவேன்.

द्वैपायनप्रभृतिशापायुधत्रिदिवसोपानधूलिचरणा
पापपहस्वमनुजापानुलीनजनतापापनोदनिपुणा ।
नीपालया सुरभिधूपालका दुरितकूपादुदञ्चयतु मां
रूपाधिका शिखरिभूपालवंशमणिदीपायिता भगवती ॥ ४ ॥

த்வைபாயனப்ரப்ருதிஶாபாயுதத்ரிதிவஸோபானதூலிசரணா
பாபாபஹஸ்வமனுஜாபானுலீனஜனதாபாபனோதநிபுணா ।
நீபாலயா ஸுரபிதூபாலகா துரிதகூபாதுதஞ்சயது மாம்
ரூபாதிகா ஶிகரிபூபாலவம்ஶமணிதீபாயிதா பகவதீ ॥ (4)

द्वैपायन-प्रभृति-शापायुध-त्रिदिव-सोपान-धूलि-चरणा வேத வியாஸர் முதலான முனிவர்கள் தேவ லோகத்திற்குச் செல்வதற்கான படிக்கட்டுகளைப் போன்ற பாததூளிகளையுடைய திருப்பாதங்களை யுடையவளும் **पापपह-स्वमनु-जापा-नुलीन-जन-तापापनोद-निपुणा** பாபங்களைப் போக்கும் இயல்பையுடைய தன் மந்திரத்தை ஜபிப்பதிலே பற்றுடையவர்களான ஜனங்களுடைய (மூவகைத்) தாபங்களையும் போக்குந் திறமை வாய்ந்தவளும் **सुरभिधूपालका** நறுமணமுள்ள வாசனைப் புகையாலே பரிமளிக்கும் நெறிந்த கூந்தலை யுடையவளும் **रूपा-धिका** மிக்க அழகுவாய்ந்தவளும் **नीपालया** கடம்பமரத்தினடியிலே வஸிப்பவளும் **शिखरिभूपालवंशमणिदीपायिता** மலையரசனுடைய வமிசத்தை ஒளிபெறச் செய்யும் மணி விளக்காயிருப்பவளுமான **भगवती** பகவதியான பிராட்டி **मां** என்னை **दुरित-**

कूपात् பாபத்தால் நிறைந்த கிணற்றினின்றும் **उदञ्चयतु** கரையேற்றி விடுவாளாக.

நிக்ரஹானுக்ரஹ சக்தி யுடையவர்களான வேத வியாஸர் முதலான தூய முனிவர்களும் தேவியின் பாத தூளிகளையே படிக்கட்டாகக் கொண்டு மேலுலகஞ் செல்லுகிறார்கள். தாபத் திரயங்களைப் போக்கிக்கொள்ள விரும்பும் மானுடர் அனைவரும் பாபங்களை யெல்லாம் போக்கவல்ல தேவி மந்திரங்களை ஜபித்து அவற்றிலே மனதை லயிக்கச் செய்கிறார்கள். மலையரசனுடைய வமிசத்தை விளங்கச் செய்யும் மணி விளக்கைப் போல் ஒளிர்பவளாய், மதுராபுரியிலே கூந்தலழகு வாய்ந்த அதி ஸௌந்தரியாக வாழும் என் பிராட்டி அவ்வடிவழகாலே என்னை வணக்க முடைய வனாக்கி மனனாதி சக்திகள் ஒரு சிறிதும் வாய்க்கப் பெறாது பாபக்கேணியிலே விழுந்து பரிதபிக்கும் என்னையும் அக்கிணற்றிலே மூழ்கிப் போகாமல் கரையேற்றி விடுவாளாக.

याऽऽलीभिरात्मतनुताली सकृत्प्रियकपालीषु खेलति भय-
व्यालीनकुल्यसितचूलीभरा चरणधूलीलसन्मुनिवरा ।
वालीभृति श्रवसि तालीदलं वहति याऽलीकशोभितिलका
साऽलोकरोतु मम काली मनः स्वपदनालीकसेवनविधौ ॥ ५ ॥

யா''லீஹிராத்மதனுதாலீஸக்ருத்ப்ரியகபாலீஷு வேலதி ஹய-
வ்யாலீநகுல்யஸிதசூலீஹரா சரணதூலீலஸன்முனிவரா |
வாலீப்ருதி ச்ரவஸி தாலீதலம் வஹதி யா'லீகசோபிதிலகா
ஸா'லீகரோது மம காலீ மனஃ ஸ்வபதநாலீகஸேவனவிதௌ ॥ (5)

या எவள் **प्रियकपालीषु** தன் காதலனான பரமசிவனுடைய (மாலையிற் கோத்த) கபாலங்களிலே **आत्मतनुताली** சுபாவமாகவே மெல்லிய தாளம் போடுகின்றவளாய் **आलीभिः सकृत्** தோழிகளோடுகூட **खेलति** விளையாடுகிறாளோ, **या** எவள் **वालीभृति** வாளியைப் பூணுகவுடைய **श्रवसि** காதிலே **तालीदलं**

பனைக்குருத்தோலையை **वहति** அணிந்து கொண்டிருக்கிறுளோ, **भयव्यालीनकुली** அச்சங்கள் என்னும் பாம்புகளுக்குக் கீரியாயிருக்கிறவளும் **असितचूलीभरा** கரிய கூந்தலையுடையவளும் **चरणधूलीलसन्मुनिवरा** பாததூளிகளாய் விளங்கும் முனிவரர்களையுடையவளும் **अलीकशोभितिलका** திருநெற்றியிலே பிரகாசிக்கும் திலகப் பொட்டையுடையவளுமான **सा** அந்த **काली** (கருநிறமுடையவளான) காளி தேவி **स्वपदनालीक-सेवनविधौ** தன்னுடைய பாதங்களில் சேவகஞ்செய்யுங் கடமையிலே **मम मनः** என்னுடைய மனதை **अलीकरोतु** வண்டுபோல் ஈடுபட்டதாகச் செய்வாளாக.

தாமரை மலரில் உறைவதிலே வண்டு ஈடுபட்டிருப்பதைப்போல என் மனதையும் உன் பாதகமலங்களைச் சேவிப்பதிலே ஈடுபடுவதாகச் செய்யவேண்டும். அப்படி உன்னருகிலே ஸேவை செய்துகொண்டிருந்தால், ஜனன மரணாதி பயம் அனைத்தும் கீரியைக் கண்ட பாம்புகளைபோல நீங்கிப் போம்; ஆனபடியால், தலையோடுகளிலே தாளம் போட்டுக்கொண்டு சகிகளோடு நீ விளையாடுவதையும் நின் காதிலே விளங்கும் பொன்மயமான வாளிக்கு நேராய் வெறும் பனையோலைக் குருத்தை நீ உல்லாஸமாகப் பூணுவதையும் பாததூளிகளைப்போல முனிவரர்கள் உன் பாதங்களிலே இடையருது லயித்திருப்பதையும் பாதாதிகேசமாக அமைந்த உன் பேரழகையும் அவ்வடிவழகை உன்நெற்றியில் அமைந்த திலகம் எடுத்துக் காட்டுவதையும் கண்டு களிப்பவனாய் உன் பாதமூலத்திலே விழுந்து கிடப்பேன்.

न्यङ्काकरे वपुषि कङ्कादिरक्तपुषि कङ्कादिपक्षिविषये
त्वं कामनामयसि किं कारणं हृदय पङ्कारिमेहि गिरिजाम् ।
शङ्काशिलानिशितटङ्कायमानपदसंकाशमानसुमनो-
झंकारिभृङ्गततिमङ्कानपेतशशिसंकाशिवक्त्रकमलाम् ॥ ६ ॥

ந்யங்காகரே வபுஷி கங்காதிரக்தபுஷி கங்காதிபக்ஷிவிஷயே
த்வம் காமனமயஸி கிம் காரணம் ஹ்ருதய பங்காரிமேஹி
கிரிஜாம் |
ஶங்காஶிலாநிஶிதடங்காயமானபதஸங்காஶமானஸுமனோ-
ஜ்ஜங்காரிப்ருங்கததிமங்கானபேதஶஶிஸங்காஶிவக்த்ரகமலாம் ||

हृदय மனமே! **त्वं** நீ **न्यङ्काकरे** (நெளியும்) புழுக்களுக்கு உறைவிடமாயும் **कङ्कादिरक्तपुषि** கழுகு முதலிய பிராணிகளின் இரத்த மாமிசங்களால் புஷ்டியுடையதாயும் **कङ्कादि-पक्षिविषये** கழுகு முதலிய பறவைகளுக்குரிய உணவாயுமுள்ள **वपुषि** உடலின்மீது **कामनां अयसि** ஆசை கொள்கிறாய் **किं कारणं** (இதற்கு) காரணம் என்ன? **शङ्काशिला-निशितटङ्का-यमान-पद-संकाशमान-सुमनो-झंकारि-भृङ्ग-ततिम्** அச்சங்கள் என்னும் பாறைகற்களுக்கு (அவற்றைப் பிளக்கும்) கூரான கல்லுளிகளாகும் திருப்பாதங்களிலே விளங்கும் புஷ்பங்களில் ஜங்காரஞ் செய்யும் வண்டு வரிசைகளை யுடையவளும் **अङ्कानपेत-शशि-संकाशि-वक्त्र-कमलां** களங்கத்தோடு சேர்ந்த சந்திரனைப்போல் விளங்கும் திருமுகத் தாமரையையுடையவளும் **पङ्कारिं** பாபமயமான சேற்றிற்கு விரோதியாய் அதை முற்றும் அழிப்பவளுமான **गिरिजां** பர்வத குமாரியை **एहि** சென்றடைவாய்.

என் மனமே! நீ இவ்வுடலைப் பேணுகிறாயே, இது புழுக்கள் வாழும் கூடன்றோ? மாமிசம் முதலியவற்றால் இதனைப் போஷித்தாலும் இறுதியில் இது கழுகு முதலியவற்றிற்கே உணவாகுமன்றோ? திருடமாகக் கொண்ட அச்சங்கள் அனைத்தையும் இடித்துப் பொடியாக்கும் உளியைப் போன்றவை தேவியின் திருப்பாதங்கள் என்று அவைகளிலே அடியார்கள் அர்ச்சித்த பூமொட்டுகள் தேவியின் பாதஸ்பர்சத்தால் மலர, அம்மலர்களிலுள்ள தேனைப்பருக வண்டுகள் கூட்டங்கூட்டமாக அங்கே வந்து, தேனைப்பருகி ரீங்காரஞ் செய்கின்றன. நீயும் தேவியை நாடிச்சென்று உன் பாபங்

களாகிய சேற்றை நீக்குவதான கடாக்ஷத்தை வேண்டி, களங்கத்தோடுகூடிய சந்திர மண்டலத்தையொத்து திலகத்தோடு விளங்கும் தேவியின் திருமுகமண்டலத்தை நோக்கிக் கொண்டு அவளுடைய பாதமூலத்திலேயே கிடப்பாயாக.

कुम्बावतीसमविडम्बा गलेन नवतुम्ब्याभवीणसविधा
शं बाहुलेयशशिबिम्बाभिराममुखसंबाधितस्तनभरा ।
अम्बा कुरङ्गमदजम्बालरोचिरिह लम्बालका दिशतु मे
बिम्बाधरा विनतशम्बायुधादिनिकुरम्बा कदम्बविपिने ॥ ७ ॥

கும்பாவதீஸமவிடம்பா கலேன நவதும்பீயாபவீணஸவிதா
ஶம் பாஹுலேயஶஶிபிம்பாபிராமமுகஸம்பாதித-
ஸ்தனபரா |
அம்பா குரங்கமதஜம்பாலரோசிரிஹ லம்பாலகா திஶது மே
பிம்பாதரா விநதஶம்பாயுதாதிநிகுரம்பா கதம்பவிபினே ||

कुम्बावती-सम-विडम्बा வேட்டுவச்சி வேஷந்தரித்தவளும் **गलेन नवतुम्ब्याभ-वीण-सविधा** (இன்னிசையுடைய) தன் தொண்டையால் புதிய சுரைக்காய் போன்றதாய் ஸ்வர ஸஞ்சாரத்தையுடையதான வீணையைப் போன்றவளும் **बाहुलेय-शशिबिम्बाभिराम-मुख-संबाधित-स्तनभरा** முருகக் கடவுளின் சந்திரமண்டலத்தைப் போன்ற அழகிய திருமுகங்களாலே நெருக்கப்பட்ட ஸ்தனபாரத்தை யுடையவளும் **कुरङ्गमद-जम्बाल-रोचिः** (மான்மதக் குழம்பை) கஸ்தூரிக்குழம்பைப் பூசிக்கொண்டு காந்தியோடு விளங்குபவளும் **लम्बालका** நீண்ட தலைமயிரையுடையவளும் **बिम्बाधरा** கோவைக் கனிபோன்ற உதடுகளை யுடையவளும் **कदम्बविपिने** கடம்ப வனத்திலே **विनतशम्बायुधादि-निकुरम्बा** தன்னை வணங்கிக்கொண்டிருக்கும் தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களின் கூட்டங்களையுடையவளுமான **मे अम्बा** என் தாயாகிய தேவி **इह** இங்கே **शं** மங்களத்தை **मे दिशतु** எனக்கு அளிப்பாளாக.

கடம்பவனம் என்னும் காட்டிலே கஸ்தூரியைப் பூசிக் கொண்டு திரியும் வேடப் பெண்ணைப்போல விளங்குகிறாள் தேவி; ஆயினும், இந்திராதி தேவர்கள் அவளை அடி வணங்கி, வீணையை யொத்ததான அவளது தொண்டையினின்றும் செங்கனி வாயின் வழியே வெளிவரும் சொற்களின்படி நடக்கக் காத்திருக்கிறார்கள். அவள் ஒக்கலிலே அணைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஷண்முகனே தன் ஆறுமுகங்களையும் அவளுடைய ஸ்தனங்களிலே முழுசிக்கொண்டிருக்கிறான். அவனைப் பெற்ற தாயே எனக்கும் தாயாதலால், என்னைத் தள்ளிவிடாமல் எனக்கு சகல மங்களங்களையும் அளிப் பாளாக.

इन्धानकीरमणिबन्धा भवे हृदयबन्धावतीव रसिका
संधावती भुवनसंधारणेऽप्यमृतसिन्धावुदारनिलया ।
गन्धानुभावमुहुरन्धालिपीतकचबन्धा समर्पयतु मे
शंधाम भानुमपि रुन्धानमाशु पदसंधानमप्यगसुता ॥ ८ ॥

இந்யானகீரமணிவந்யா ஹவே ஹ்ருஉயவந்யாவதீவ ரஸிகா
ஸம்யாவதீ ஹுவனஸம்யாரணே'ப்யம்ருதஸிந்யாவுஉாரநிலயா ।
ஶந்யானுஹாவமுஹுரந்யாலிவீதகசவந்யா ஸமர்(ப்)பயது மே
ஶம்யாம ஹானுமபி ருந்யானமாஶு பஉஸம்யான-
மப்யஶஸுதா ॥ (8)

इन्धान-कीर-मणिबन्धा (இங்கு இருப்பதால்) பிரகாசிக் கின்ற கிளியை கைமணிக்கட்டிலே யுடையவளும் (அல்லது, கருடமணிகள் கோத்த மாலையாலே பிரகாசிப்பவளும்) **हृदयबन्धौ** காதலனான **भवे** பரமசிவனிடத்தில் **अतीव रसिका** மிகவும் இன்புறும் இயல்புடையவளும் **भुवनसंधारणे** உலகங் களைக் காப்பதிலே **संधावती** பிரதிக்ஞை செய்துகொண்ட வளும் **अमृतसिन्धौ उदार-निलया** அமுதக்கடலையே சிறந்தவாஸ ஸ்தானமாகவுடையவளும் **गन्धानुभाव-मुहुरन्धालि-वीतकचबन्धा**

(பூக்களிலுள்ள) நறுமணத்தை அனுபவிப்பதால் அடிக்கடி களிமயக்கத்தால் கண்தெரியாதவையான வண்டுகள் பரவிய மயிர் முடியையுடையவளுமான **अगसुता** பர்வதகுமாரியாகிய தேவி **भानुं अपि रुन्धानं** (தன் தேஜஸினால்) சூர்யனைக்கூட அடக்குவதாயும் **शंधाम** மங்களங்களுக்கு உறைவிடமாயும் உள்ள **पदसंधानं** அடியிணையை **मे** எனக்கு **आशु** (விரைவிலே) உடனே **समर्पयतु** அளிப்பாளாக.

தேவியானவள் பர்வதராஜனுடைய மகளாய் அவதரித்து, கிளியோடு விளையாடுங் கன்னிப் பருவத்திலேயே பரமசிவனிடம் காதல் பூண்டு, அவனுடைய இல்லக்கிழத்தியாகி, அமிர்தஸாகரத்தில் வாழ்பவளாய் ஸகல வுலகங்களையும் பாதுகாப்பதென்று விரதம் பூண்டு விளங்குகின்றாள். அவளுடைய திருவடிகள் கதிரவனைக் காட்டிலும் ஒளிமிக்கவை; மங்களங்களுக்கெல்லாம் உறைவிடமானவை. திருமுடியிற் சூடிய மலர்களின் நறுமணத்தை நாடி, அங்குள்ள மதுவையுண்டு மதம்பிடித்துக் கண் தெரியாமல் அலையும் வண்டுகளுக்கும் நறுமணங்கமழும் தன் கேசத்தையளிக்கும் தேவியானவள் உலகனைத்தையும் காப்பவள் ஆதலால், தன் பாதமலர் இரண்டையும், வேறொன்றும் வேண்டாத எனக்கு, இப்பொழுதே தந்தருளுவாள் என்பது நிச்சயம்.

விஞ்ஞாபனம்

ஆஸ்திகர்கள் அனைவரையும் வைதிக மார்க்கத்திலே பற்றுடையவர்களாயும் பகவானிடத்து பக்தி மிகுந்தவர்களாயும் சிரத்தையுடையவர்களாயும் செய்வதற்கு அனுகுணமாக, நமது ஸ்ரீ காமகோடி பீடாதிபதிகள் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளால் ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம் என்ற ஸ்தாபனம் ஒன்று இவ்வாண்டிலே தொடங்கப் பெற்றுள்ளது யாவரும் அறிந்ததே.

ஸ்ரீ ஆசார்யர்கள் சில ஆண்டுகளாக ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாராயணத்தை எல்லோரும் பிரதிதினம் செய்துவரவேண்டுமென்று ஆக்ஞைசெய்து வருகிறார்கள். அதன்படி பாராயணஞ் செய்து, ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமத்தை மனப்பாடமாக்கிக் கொண்டவர்கள் "மேலே என்ன செய்வது?" என்று ஸ்ரீ ஆசார்யர்கள் ஆக்ஞையிட வேண்டும் என்றபோது, ஸ்ரீ ஆசார்யர்கள் உபதேசித்ததாவது :

"ஸஹஸ்ரநாம பாராயணத்தால் உங்களுக்கு வாக் சுத்தியும் ஈச்வர கிருபையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றோடு சிறிது வேத பாஷா ஞானமும் ஏற்பட்டால், மேற்கொண்டு புண்ய நூல்களைப் பார்த்து நற்கதி யடைய ஸௌகர்யமாக இருக்கும். அதற்குப் பண்டிதர்கள் அகப்படாத இடங்களில், தமிழிலே பதவுரை பொழிப்புரைகள் எழுதப்பெற்றதாய்க் கோசஸ்தானத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் பஜ கோவிந்தம் என்னும் நூலைத் தாமாகவே அர்த்தத்துடன் பாடமாக வாசித்து நெட்டுருச் செய்யவேண்டும். 'பஜ கோவிந்தம்' முடிந்த பிறகு, கோசஸ்தானத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் ஸதாசிவ ப்ரம்மேந்திராள் ஸ்தோத்திர புஸ்தகத்தை அவ்விதமே பாடம் செய்ய வேண்டும். அதனை அடுத்து, லோஷ்ட தேவருடைய தீனக்ரந்தனம் என்னும் புஸ்தகத்தை அவ்விதமே பாடம் செய்யவேண்டும். அதற்குப் பிறகு, ஆதி ஆசார்ய ஸ்வாமிகளுடைய விஷ்ணு பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் பாடம் செய்யவேண்டும். அதற்கும் பிறகு அநேகமாய்ப் பாதி வ்யுத்பத்தி ஏற்பட்டுவிடுமாதலால், ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தைப் படித்து அதன் பொருளை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்."

—காமகோடி, 19—10—'43.

இதற்குமேல், கோசஸ்தானத்திலிருந்து வெளியிடும் புதிய புத்தகங்களையும் அப்போதைக்கப்போது தருவித்து அர்த்தத்துடன் பாடம் செய்து, நலம் அடையவேண்டியதைப்பற்றி அதிகம் சொல்லவும் வேண்டுமா ?

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம், கும்பகோணம்.

The Liberty Press, Madras.

ஸ்ரீ சந்த்ர மௌலீச்வராய நமஃ

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தில் வெளிவரும் புத்தகங்கள்

ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் பல படங்களும் ஸ்ரீ ஆசார்யாளுடைய அனுக்ரஹ பூர்வமான ஸ்ரீ முகத்துடனும் கூடியது. ரூ. அ.

*1. ஸ்ரீ மூகபஞ்ச சதீ — ஸ்ரீ மூக கவி அருளிச் செய்தது. 500 ஸ்லோகங்கள் கொண்டது. தேவநாகரி மூலமும் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பும். (2-ஆம் பதிப்பு). ... 1—4

2. ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் — ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்களருளிய பாஷ்யத்திற்குத் தமிழ் அனுவாதம் ஸ்ரீ வே. நாராயணன் எழுதியது. (2- ஆம் பதிப்பு). ... 1—4

3. ஸ்ரீ பஜகோவிந்தம் -- ஸம்ஸ்க்ருத மூலமும் ஸ்ரீ ஏ. எஸ். நடராஜ ஐயர், பி.ஏ., எம்.எல்., எழுதிய தமிழ் அனுவாதமும். 0–2½

4. ஸ்ரீ முகுந்தமாலா — ஸ்ரீ குலசேகரப் பெருமாள் அருளியது. ஸாஹித்ய வல்லப ஸ்ரீ T. ஸுந்தராசார்ய ஸ்வாமிகள், பி. ஏ., பி. எல்., எழுதிய விரிவுரையுடன் கூடியது. ... 0—5

5. ஸ்ரீ ப்ரச்னோத்தர ரத்ந மாலிகா — ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்கள் இயற்றியதை ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் தமிழில் உபதேசித்தது. 0–2½

6. ஷை ஷை (தெலுங்கு லிபியில்) ... 0–2½

7. ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்ரம் — ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்கள் இயற்றியது. ஸ்ரீ பண்டிட் எ. எம். ஸ்ரீநிவாஸாசார்யாரவர்களும் ஸ்ரீ வே. நாராயணன், எம்.ஏ., எம்.எல்., அவர்களும் எழுதிய தமிழ் ஆங்கில அனுவாதங்களுடனும், பெடரல் கோர்ட் ஜட்ஜ் கனம் ஸர் எஸ். வரதாசாரி அவர்கள் முன்னுரையுடனும் கூடியது. ... 0—8

*8. ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர்கள் அருளிய சிவ மானஸிக பூஜா, கீர்த்தனங்கள், ஆத்ம வித்யா விலாஸஃ என்னும் நூல்கள்: ஸ்ரீ வே. நாராயணன், எழுதிய தமிழ் ஆங்கில அனுவாதங்களுடன் கூடியவை. (2-ஆம் பதிப்பு). ... 0–10

9. ஸ்ரீ தீனாக்ரந்தனம் (ஏழையின் கதறல்) என்னும் ஸ்ரீ காசீ விச்வேச்வர ஸ்தோத்ரம் — ஸ்ரீ லோஷ்ட தேவர் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் இயற்றிய சுலோகங்களும், ஸ்ரீ. ஏ. எஸ். நடராஜ ஐயர், பி.ஏ., எம் எல்., எழுதிய தமிழ் அனுவாதமும் ... 0–8

10. ஸ்ரீ சாந்தி விலாஸம் — ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதர் இயற்றிய ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்தோத்ரமும் ஸ்ரீ Y. மகாலிங்க சாஸ்திரியார், எம்.ஏ., பி.எல்., எழுதிய தமிழ் அனுவாதமும், கனம் ஜட்ஜ் திவான் பகதூர், N. சந்த்ரசேகர அய்யர் அவர்கள் எழுதிய முன்னுரையுடனும் கூடியது ... ... 0—6

*11. ஸ்ரீ ஆனந்த ஸாகரஸ்தவம் — ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதர் எழுதியது.

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம், கும்பகோணம்.

---

* அச்சில் உள்ளது, சீக்கிரம் வெளிவரும்.